

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 106

Rozeslána dne 24. listopadu 1992

Cena Kčs 9,70

O B S A H:

527. Zákon České národní rady o Bezpečnostní informační službě České republiky
528. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Nizozemského království o vnitrozemské plavbě

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Oznámení federálního ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele

527

ZÁKON

České národní rady
ze dne 22. října 1992
o Bezpečnostní informační službě České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Zřizuje se Bezpečnostní informační služba České republiky (dále jen „Bezpečnostní informační služba“) jako ozbrojená bezpečnostní služba.

(2) Bezpečnostní informační služba je státním orgánem České republiky, který plní úkoly ve věcech bezpečnosti státu a jeho ústavního zřízení v rozsahu vymezeném tímto zákonem.

(3) Bezpečnostní informační služba se ve své činnosti řídí ústavními zákony, zákony a ostatními obecně závaznými právními předpisy.

(4) Bezpečnostní informační služba je rozpočtovou organizací se samostatným vztahem ke státnímu rozpočtu České republiky.¹⁾

(5) Práva a svobody občanů lze prostředky Bezpečnostní informační služby omezit jen v rozsahu a způsobem stanoveným tímto zákonem.

§ 2

Tento zákon upravuje

- a) postavení a činnost Bezpečnostní informační služby a jejích příslušníků,
- b) služební poměr příslušníků Bezpečnostní informační služby (dále jen „příslušníci“).

§ 3

(1) Úprava služebního poměru v tomto zákonu uvedená se vztahuje na příslušníky, kteří jsou ve služebním poměru k Bezpečnostní informační službě.

(2) Jménem Bezpečnostní informační služby činí právní úkony ve věcech služebního poměru ředitel Bezpečnostní informační služby (dále jen „ředitel“) a v rozsahu jím stanoveném též vedoucí organizačních útvarů Bezpečnostní informační služby (dále jen „služební orgány“).

ČÁST PRVNÍ

POSTAVENÍ A ČINNOST
BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY
A JEJÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ

HLAVA PRVNÍ

PŮSOBNOST, ÚKOLY, ORGANIZACE
A KONTROLA ČINNOSTI
BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY

Působnost Bezpečnostní informační služby

§ 4

(1) Bezpečnostní informační služba získává, soustřeďuje a vyhodnocuje informace

- a) o činnosti cizích zpravodajských služeb,
- b) týkající se organizovaného terorismu,
- c) důležité pro ochranu ústavního zřízení,
- d) o činnosti proti bezpečnosti státu,
- e) důležité pro ochranu významných ekonomických zájmů státu.

(2) Bezpečnostní informační služba spolupůsobí při ochraně státního tajemství.

(3) Bezpečnostní informační služba v oboru své působnosti plní další úkoly, pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána, pokud tak určí vláda České republiky.

§ 5

Bezpečnostní informační služba

- a) navrhuje vládě České republiky opatření vedoucí k upevnování bezpečnosti státu a k řešení rozhodujících otázek této bezpečnosti,
- b) koordinuje svou činnost s ostatními státními orgány a institucemi v oblasti bezpečnosti.

§ 6

(1) Bezpečnostní informační služba předává

¹⁾ Zákon č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

- a) písemně prostřednictvím ředitele zprávy z oboru své působnosti vládě České republiky, k nimž byla úkolována podle § 7 odst. 4, a zprávy, které ředitel považuje pro vládu České republiky za významné,
- b) příslušným státním orgánům nezbytné dílčí informace, které tyto orgány potřebují k zamezení protiučinnosti a protiprávní činnosti; bližší podrobnosti pro předávání informací stanoví ředitel.

(2) Ředitel předkládá České národní radě nejméně jednou ročně zprávu o činnosti Bezpečnostní informační služby současně s návrhem rozpočtu Bezpečnostní informační služby. Zpráva je rozdělena na část veřejnou a tajnou, přičemž veřejná část je projednávána na schůzi České národní rady a tajná část pouze ve výboru příslušném ve věcech bezpečnosti. Návrh rozpočtu se dělí na část tajnou, projednávanou na neveřejném jednání České národní rady, a přísně tajnou, projednávanou pouze ve výboru příslušném ve věcech bezpečnosti.

(3) Bezpečnostní informační služba neposkytuje uchovávané informace jiným subjektům, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 7

Organizace Bezpečnostní informační služby

(1) Předsednictvo České národní rady jmenuje ředitele na návrh vlády České republiky a po projednání ve výboru České národní rady příslušném ve věcech bezpečnosti a odvolává ho na návrh vlády České republiky, nebo na návrh České národní rady podaný z podnětu kontrolního orgánu (§ 8) nebo v souvislosti se zprávou podle § 6 odst. 2.

(2) Ředitel jmenuje a odvolává náměstka.

(3) Ředitel je z výkonu své funkce odpovědný vládě České republiky.

(4) Vláda České republiky prostřednictvím svého předsedy ukládá písemně Bezpečnostní informační službě úkoly v rozsahu její působnosti.

(5) Vláda České republiky stanoví početní stav Bezpečnostní informační služby.

(6) Vnitřní organizaci Bezpečnostní informační služby upravuje statut, který na návrh ředitele schvaluje vláda České republiky.

Kontrola činnosti Bezpečnostní informační služby

§ 8

(1) Kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby vykonává Česká národní rada, která k tomuto účelu zřizuje zvláštní kontrolní orgán (dále jen „kontrolní orgán“).

(2) Kontrolní orgán se skládá ze sedmi členů. Členem kontrolního orgánu může být pouze poslanec České národní rady.

(3) Pokud zákon nestanoví jinak, vztahuje se na jednání kontrolního orgánu a na práva a povinnosti jeho členů přiměřeně zvláštní předpis.²⁾

§ 9

(1) Členové kontrolního orgánu mohou vstupovat v doprovodu ředitele nebo jím pověřeného příslušníka do objektů Bezpečnostní informační služby.

(2) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu

- statut Bezpečnostní informační služby,
- návrh rozpočtu Bezpečnostní informační služby,
- písemná zadání úkolů uložených vládou České republiky podle § 7 odst. 4,
- podklady potřebné ke kontrole plnění rozpočtu Bezpečnostní informační služby,
- vnitřní předpisy, jimiž blíže upravuje
 - zaměření, organizaci a početní stavy Bezpečnostní informační služby,
 - vztahy nadřízenosti a podřízenosti a výkon služby,
 - používání zpravodajských prostředků,
 - druhy a způsob evidence osob,
 - vztahy součinnosti a spolupráce s dalšími bezpečnostními složkami.

(3) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu na jeho požádání

- zprávu o činnosti Bezpečnostní informační služby podle § 6 odst. 1,
- zprávu o použití zpravodajských prostředků, a to pouze ve věcech a případech, ve kterých Bezpečnostní informační služba svou činnost již ukončila,
- souhrnnou informaci obsahující zaměření a počet případů a věcí, v nichž je Bezpečnostní informační služba činná; v informaci odliší případy a věci podle jednotlivých písmen uvedených v § 4 odst. 1.

(4) Kontrolní orgán není oprávněn zasahovat do personálních pravomocí vedoucích pracovníků Bezpečnostní informační služby a nahrazovat jejich řídicí činnost.

§ 10

(1) Má-li kontrolní orgán za to, že činnost Bezpečnostní informační služby nezákonně omezuje nebo po-

²⁾ Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění pozdějších předpisů.

škozuje práva a svobody občanů, je oprávněn požadovat od ředitele potřebné vysvětlení.

(2) Každé porušení zákona příslušníky Bezpečnostní informační služby, které kontrolní orgán zjistí při své činnosti, je povinen oznámit řediteli a generálnímu prokurátorovi České republiky.

HLAVA DRUHÁ

PŘÍSLUŠNÍCI, JEJICH POVINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ

§ 11

(1) Příslušníci plní úkoly Bezpečnostní informační služby a jsou k ní ve služebním poměru.

(2) Příslušníci jsou povinni při plnění úkolů dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s činností příslušníků nevznikla škoda nebo jiná újma zřejmě nepřiměřená charakteru služebního úkolu.

(3) Příslušníci jsou oprávněni v případě, pokud se domnívají, že jim nařízená činnost přesahuje působnost Bezpečnostní informační služby vymezenou ustanoveními § 4 až 6, nebo je jinak nezákonná, obrátit se na kontrolní orgán.

§ 12

(1) Příslušníci podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských.

(2) Trestné činy příslušníků vyšetřují vyšetřovatelé inspekce Bezpečnostní informační služby (dále jen „vyšetřovatelé“), které jmenuje a odvolává ředitel.

(3) Vyšetřovatelé jsou ve věcech, které vyšetřují, vázání pouze ústavou, zákony a ostatními obecně závaznými právními předpisy a v rozsahu stanoveném trestním řádem též pokyny prokurátora.

§ 13

Příslušníci prokazují svou příslušnost k Bezpečnostní informační službě služebním průkazem s evidenčním číslem a ústním prohlášením: „Bezpečnostní informační služba“.

§ 14

Použití střelné zbraně

(1) Příslušník je oprávněn nosit střelnou zbraň a použít ji v mezích tohoto zákona

- a) v případě nutné obrany,³⁾
- b) za podmínek krajní nouze,⁴⁾

c) nelze-li jinak odvrátit nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt nebo uzavřený střežený prostor, po předchozí marné výzvě, aby bylo od útoku upuštěno.

(2) Při použití střelné zbraně je příslušník povinen dbát nutné opatrnosti, aby zejména neohrozil život jiných osob a co nejvíce šetřil život osoby, proti níž použití střelné zbraně směřuje.

HLAVA TŘETÍ

ZPRAVODAJSKÉ PROSTŘEDKY A JEJICH POUŽITÍ

§ 15

Zpravodajské prostředky

(1) V oboru své působnosti (§ 4 až 6) je Bezpečnostní informační služba oprávněna používat zpravodajských prostředků, jimiž jsou:

- a) zpravodajská technika,
- b) osoby jednající ve prospěch Bezpečnostní informační služby,
- c) krycí doklady,
- d) sledování.

(2) Bezpečnostní informační služba je povinna zabezpečit ochranu zpravodajských prostředků uvedených v odstavci 1 písm. a), c) a d) před vyzrazením, zneužitím, poškozením nebo zničením a ochranu osob uvedených v odstavci 1 písm. b) před vyzrazením nebo před způsobením újmy na cti, životě nebo zdraví.

Zpravodajská technika a povolení k jejímu použití

§ 16

(1) Pro účely tohoto zákona se zpravodajskou technikou rozumí zejména elektronické, fototechnické, chemické, fyzikálně chemické, radiotechnické, optické, mechanické a jiné technické prostředky a zařízení nebo jejich soubory, používané utajovaným způsobem při

- a) vyhledávání, otevírání a zkoumání dopravovaných zásilek a provádění jejich vyhodnocení za využití kriminalistických metod,
- b) odposlouchávání a zaznamenávání telekomunikačního a radiokomunikačního provozu,
- c) pořizování obrazových, zvukových nebo jiných záznamů v případě, že jsou užívány způsobem, kterým je zasahováno do práv fyzické osoby.

³⁾ § 13 trestního zákona (úplné znění č. 392/1992 Sb.).

⁴⁾ § 14 trestního zákona.

(2) Vztahy mezi Bezpečnostní informační službou a jinými orgány nebo organizacemi, vyplývající z činností uskutečňovaných podle odstavce 1, budou upraveny zvláštními dohodami.

§ 17

(1) Zpravodajskou techniku může Bezpečnostní informační služba v oboru své působnosti podle § 4 až 6 použít jen na základě předchozího písemného povolení k použití zpravodajské techniky (dále jen „povolení“) vydaného prokurátorem a pouze v případech, kdy odhalování a dokumentování činnosti, pro něž má být použita, je jiným způsobem neúčinné nebo podstatně ztíženo.

(2) Použití zpravodajské techniky smí omezit nedotknutelnost obydlí, listovní tajemství a tajemství dopravovaných zpráv jen v nezbytně nutné míře.

§ 18

Žádost o povolení se prokurátorovi předkládá písemně a musí obsahovat zejména

- a) druh zpravodajské techniky, která má být použita, místo jejího použití, navrhovanou dobu trvání jejího použití, údaje o osobě, ke které má být zpravodajská technika použita, a číslo telefonní stanice, pokud z ní má být pořizován zvukový záznam; jde-li o osobu, která je ústavním činitelem, musí být tato informace součástí žádosti,
- b) informaci o předchozím neúčinném nebo podstatně sníženém odhalování a dokumentování činnosti, pro niž je použití zpravodajské techniky vyžadováno,
- c) důvody k použití zpravodajské techniky,
- d) informaci o jakémkoliv předchozím požadavku na použití zpravodajské techniky ve vztahu k osobě uvedené v písmenu a) včetně rozhodnutí příslušného prokurátora o tomto požadavku.

§ 19

(1) Povolení vydávají generální prokurátor České republiky nebo prokurátoři jím určení.

(2) V povolení musí být výslovně uvedeno odůvodnění, druh zpravodajské techniky, která může být použita, místo použití, doba trvání jejího použití, údaje o osobě, vůči které může být zpravodajské techniky použito, a číslo telefonní stanice, pokud z ní může být pořizován zvukový záznam.

(3) Prokurátor stanoví dobu trvání použití zpravodajské techniky nejdéle na dobu šesti měsíců; tuto dobu může na základě nové žádosti prodloužit, pokud jde však nejvýše o dalších šest měsíců. V takovém případě platí obdobně § 17 a 18 a ustanovení odstavců 1 a 2.

(4) Pokud se povolení týká ústavního činitele, musí být o jeho vydání bezodkladně informován kontrolní orgán.

§ 20

(1) Prokurátor, který vydal povolení, sleduje, zda důvody pro použití zpravodajské techniky trvají. Zjistí-li, že důvody pro její použití pominuly, povolení odejme.

(2) O ukončení používání zpravodajské techniky informuje Bezpečnostní informační služba prokurátora, který povolení vydal.

(3) Informace získané použitím zpravodajské techniky podle tohoto zákona mohou být využity pouze v souladu s § 4 až 6 a § 25 až 27.

(4) Záznamy pořízené použitím operativní techniky je nutno při neprokázání předpokládané činnosti předepsaným způsobem zničit.

§ 21

Ředitel stanoví bližší podrobnosti používání zpravodajské techniky.

§ 22

Osoby jednající ve prospěch Bezpečnostní informační služby

(1) Osobou jednající ve prospěch Bezpečnostní informační služby se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba, která dobrovolně, utajeným způsobem poskytuje služby Bezpečnostní informační službě při plnění úkolů v její působnosti (§ 4 až 6).

(2) Ředitel upraví bližší podrobnosti poskytování služeb osobami jednajícími ve prospěch Bezpečnostní informační služby.

(3) Na osobu uvedenou v odstavci 1 se vztahuje ustanovení § 31 tohoto zákona.

§ 23

Krycí doklady

(1) Pro účely tohoto zákona se krycími doklady rozumí listiny a předměty sloužící k utajení skutečné totožnosti příslušníka, který plní úkoly v oboru působnosti Bezpečnostní informační služby. Krycími doklady nesmějí být průkazy poslanců zákonodárných sborů a služební průkazy soudců a prokurátorů.

(2) Krycí doklady vydává Bezpečnostní informační služba jen na základě rozhodnutí ředitele.

(3) Bezpečnostní informační služba vede evidenci krycích dokladů.

(4) Ředitel stanoví vnitřním předpisem bližší podrobnosti pro vydávání, používání a vedení evidence krycích dokladů.

§ 24

Sledování

(1) O použití sledování Bezpečnostní informační

službou k plnění úkolů v oboru její působnosti (§ 4 až 6) rozhoduje ředitel anebo jím pověřený příslušník.

(2) Ředitel upraví vnitřním předpisem způsob sledování a jeho evidenci.

HLAVA ČTVRTÁ VEDENÍ EVIDENCÍ OSOB

§ 25

(1) V oboru své působnosti je Bezpečnostní informační služba oprávněna uchovávat a využívat údaje o osobách ve svých evidencích, jestliže

- a) existují podložená podezření vůči těmto osobám ze snah nebo činností uvedených v § 4,
- b) je to potřebné ke zjištění a zhodnocení snah nebo činností uvedených v § 4.

(2) Údaje o nezletilých osobách mladších 15 let nesmějí být vkládány do evidencí. Údaje o nezletilých osobách starších 15 let musí být po dvou letech od vložení přezkoumány a nejpozději po pěti letech uloženy tak, aby k nim nikdo jiný než soud neměl přístup, ledaže by po dovršení zletilosti těchto osob k nim získala Bezpečnostní informační služba v oboru své působnosti další poznatky.

§ 26

Pro každou evidenci ředitel stanoví vnitřním předpisem

- a) označení evidence,
- b) účel evidence,
- c) oprávnění přístupu,
- d) způsob protokolování.

§ 27

Bezpečnostní informační služba je povinna zabezpečit ochranu údajů obsažených v evidencích osob před vyzrazením, zneužitím, poškozením anebo zničením.

HLAVA PÁTÁ VZTAHY BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY KE STÁTNÍM ORGÁNŮM

§ 28

(1) Ředitel má právo účastnit se jednání vlády České republiky.

(2) Bezpečnostní informační služba při plnění

svých úkolů spolupracuje zejména s Policií České republiky a orgány státní správy České republiky.

§ 29

(1) Bezpečnostní informační služba je oprávněna při plnění svých úkolů požadovat od státních orgánů a dalších orgánů v oblastech přenesené působnosti výkonu státní správy účinnou spolupráci a informace související se zabezpečením a plněním úkolů těchto orgánů v oboru jejich působnosti.

(2) Státní orgány České republiky a další orgány v oblastech přenesené působnosti výkonu státní správy jsou povinny požadovanou spolupráci a informace poskytnout.

HLAVA ŠESTÁ NÁHRADA ŠKODY

§ 30

(1) Došlo-li u kohokoli k poškození zdraví nebo k jeho smrti v souvislosti s pomocí, kterou poskytl Bezpečnostní informační službě nebo jejím příslušníkům na jejich žádost nebo s jejich vědomím, uhradí škodu tím vzniklou stát obdobně podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů pracovníků. Vláda České republiky může nařízením stanovit, ve kterých případech a v jakém rozsahu

- a) náleží tomu, kdo poskytl pomoc, vedle nároků na náhradu škody podle pracovněprávních předpisů i jednorázové mimořádné odškodnění,
- b) se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovněprávních předpisů pozůstalým po tom, kdo poskytl pomoc, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na toho, kdo poskytl pomoc, odkázány výživou.

(2) Každému, kdo poskytl pomoc uvedenou v odstavci 1, stát nahradí též škodu na věcech, která mu vznikla v souvislosti s poskytnutím pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda i jiná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to dobře možné nebo účelné, hradí se v penězích.

(3) Stát uhradí i škodu způsobenou osobou uvedenou v odstavci 2 jinému v souvislosti s pomocí poskytnutou Bezpečnostní informační službě nebo jejím příslušníkům.

(4) Právo státu na náhradu škody vůči tomu, kdo za ni poškozenému odpovídá podle občanského zákoníku, není předchozími ustanoveními dotčeno.

(5) Odpovědnost za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem příslušníka upravuje zvláštní předpis.⁵⁾

⁵⁾ Zákon č. 58/1969 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu státu nebo jeho nesprávným úředním postupem.

(6) Náhradu škody podle odstavců 1 až 3 a odstavce 5 poskytuje v zastoupení státu Bezpečnostní informační služba.

HLAVA SEDMÁ

MLČENLIVOST

§ 31

(1) Příslušníci a každý, kdo plní úkoly na základě tohoto zákona, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dověděli v souvislosti s činností Bezpečnostní informační služby; povinnost zachovávat mlčenlivost není časově omezena.

(2) Ředitel může zprostit mlčenlivosti osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Ustanoveními předchozích odstavců nejsou dotčeny předpisy o ochraně státního tajemství.⁶⁾

§ 32

Povinnost zachovávat mlčenlivost uložená členům kontrolního orgánu podle zvláštního předpisu²⁾ se nevztahuje na případy, kdy kontrolní orgán podává oznámení podle § 10 odst. 2. Skutečnosti, o nichž se členové kontrolního orgánu dovědí při výkonu své funkce, oznamují v míře nezbytné pro dosažení účelu kontroly podle tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ SLUŽEBNÍ POMĚR

HLAVA PRVNÍ

VZNIK, ZMĚNY A SKONČENÍ SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 33

Podmínky pro přijetí a přijímací řízení

(1) Do služebního poměru může být po přijímacím řízení přijat občan České republiky starší 21 let, který o přijetí písemně požádá (dále jen „uchazeč“) a

- a) je bezúhonný,
- b) je fyzicky a duševně způsobilý pro výkon služby,
- c) splňuje kvalifikační předpoklady pro výkon funkce, do které má být ustanoven; výjimku lze učinit pouze na základě rozhodnutí ředitele,
- d) vykonal základní nebo náhradní vojenskou službu, pokud podléhá branné povinnosti.

(2) Do funkce vyšetřovatele může být jmenován jen příslušník, který dosáhl nejméně 25 let a má ukončené vysokoškolské právnícké vzdělání.

(3) O výsledku přijímacího řízení musí být uchazeč písemně vyrozuměn do 90 dnů od podání žádosti o přijetí do služebního poměru.

(4) Podrobnosti o přijímacím řízení stanoví ředitel.

§ 34

Vznik služebního poměru

(1) Služební poměr se zakládá dnem uvedeným v rozhodnutí služebního orgánu o přijetí uchazeče do služebního poměru.

(2) Rozhodnutí o přijetí uchazeče do služebního poměru musí obsahovat údaj o dni vzniku služebního poměru, jinak je neplatné. Dále musí obsahovat ustanovení do funkce, jmenování do hodnosti, ustanovení o zkušební době podle § 36 a místo služebního působitě.

(3) Služební poměr nevznikne, pokud uchazeč nenastoupí službu v den určený v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, aniž mu v tom bránila překážka ve službě (§ 83), nebo do týdne neuvědomí o této překážce služební orgán, který vydal rozhodnutí o přijetí do služebního poměru.

(4) Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru musí být vydáno písemně a doručeno uchazeči, jinak je neplatné.

§ 35

Služební přísaha

(1) Příslušník skládá při nástupu do služby služební přísahu.

(2) Služební přísaha zní:

„Slavnostně slibuji, že budu věrný České republice. Budu čestným, statečným, ukázněným a nestranným příslušníkem Bezpečnostní informační služby České republiky. Služební povinnosti budu plnit podle svých nejlepších schopností a ve své činnosti se budu řídit ústavou a zákony a budu chránit ústavní zřízení České republiky, jakož i práva občanů. K tomu jsem připraven vynaložit všechny síly a schopnosti a nasadit i svůj život. Tak přísahám!“.

(3) Odmítne-li příslušník složit služební přísahu, skončí jeho služební poměr dnem, kdy k odmítnutí došlo.

⁶⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

§ 36

Zkušební doba

(1) Při přijetí do služebního poměru se stanoví zkušební doba, a to nejdéle na 12 měsíců.

(2) Stanovenou zkušební dobu lze se souhlasem příslušníka zkrátit, dosahuje-li příslušník v průběhu zkušební doby velmi dobrých výsledků ve výkonu služby.

(3) Doba, po kterou byl příslušník uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz, se započítává do zkušební doby v rozsahu nejvýše deseti dnů.

§ 37

Hodnosti

Stanoví se tyto hodnosti příslušníků:

- a) praporčické:
rotný, strážmistr, nadstrážmistr, praporčík,
- b) důstojnické:
poručík, kapitán, major, podplukovník, plukovník.
- c) generálské:
generálmajor, generálporučík.

Jmenování a povyšování do hodnosti

§ 38

Při přijetí do služebního poměru je příslušník jmenován do hodnosti rotného. Ukončil-li studium na střední škole maturitní zkouškou,⁷⁾ je jmenován do hodnosti strážmistra. Ukončil-li vysokoškolské studium nebo alespoň ucelenou část vysokoškolského studia,⁸⁾ je jmenován nejméně do hodnosti poručíka.

§ 39

(1) Příslušník má nárok na povýšení do vyšší hodnosti, splňuje-li současně tyto podmínky:

- a) je ustanoven ve funkci, pro kterou je stanovena vyšší hodnost, než kterou skutečně má, a dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby,
- b) od jeho posledního povýšení nebo jmenování do hodnosti uplynula stanovená doba výsluhy let v hodnosti,
- c) splňuje kvalifikační předpoklad vzdělání stanovený pro vykonávanou funkci.

(2) Příslušník v praporčické hodnosti má nárok na

- a) povýšení do vyšší praporčické hodnosti, dosáhl-li úplného středního vzdělání,

- b) jmenování do hodnosti poručíka, ukončil-li vysokoškolské studium nebo alespoň jeho ucelenou část.⁸⁾

§ 40

(1) Příslušníky jmenuje a povyšuje do praporčických a důstojnických hodností ředitel a jím určené služební orgány.

(2) Ředitel stanoví bližší podmínky pro jmenování a povyšování do praporčických a důstojnických hodností.

(3) Ředitele povyšuje do důstojnických nebo jmenuje do generálských hodností na návrh vlády České republiky předsednictvo České národní rady.

§ 41

Propůjčení hodnosti

(1) Příslušníkovi lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně má, na dobu, po kterou to vyžaduje funkce nebo služební úkoly, jimiž byl pověřen.

(2) Příslušníkovi, jemuž byla propůjčena vyšší hodnost, náleží práva a povinnosti spojené s touto hodností.

(3) Hodnost propůjčuje ředitel.

§ 42

Služební hodnocení

(1) Služební hodnocení je jedním z podkladů pro rozhodování ve věcech služebního poměru příslušníka.

(2) Služební hodnocení spočívá v posouzení způsobilosti příslušníka pro výkon funkce, zejména odborné, a způsobu plnění služebních povinností.

(3) Bližší podrobnosti o služebním hodnocení stanoví ředitel.

§ 43

Ustanovování do funkcí

(1) Služební orgány ustanovují příslušníky do volných funkcí podle dosaženého vzdělání, závěru služebního hodnocení, zdravotního stavu a potřeb Bezpečnostní informační služby.

(2) Ustanovení příslušníka do volné funkce může být spojeno s podmínkou výběrového řízení.

(3) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může

⁷⁾ § 25 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

⁸⁾ § 19 a 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

být příslušník dočasně pověřen výkonem funkce, nejdéle však na dobu tří měsíců v kalendářním roce.

(4) Ředitel stanoví funkce, které se obsazují výběrovým řízením, způsob provádění výběrového řízení a jeho náležitosti.

§ 44

Převedení na jinou funkci a přeložení

(1) Jestliže příslušník nemůže nadále vykonávat dosavadní funkci, protože

- a) v důsledku organizačních změn došlo k jejímu zrušení,
- b) podle posudku lékařské komise dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro její výkon,
- c) podle závěru služebního hodnocení není způsobilý ji vykonávat, nebo
- d) vykonává trest zákazu činnosti,

převede se na jinou funkci v místě téhož služebního působiště, a není-li to možné, přeloží se na jinou funkci v jiném místě služebního působiště.

(2) Příslušník může být převeden na stejnou nebo jinou funkci alespoň stejné úrovně v témže místě služebního působiště nebo přeložen na stejnou nebo jinou funkci alespoň stejné úrovně v jiném místě služebního působiště, je-li to v důležitém zájmu služby.

(3) Příslušník může být převeden na jinou funkci v témže místě služebního působiště nebo přeložen do jiného místa služebního působiště na vlastní žádost po předchozí dohodě s nadřízeným služebním orgánem.

(4) Ustanovení o převedení na jinou funkci a přeložení se nevztahují na příslušníky zařazené do záloh ředitele (§ 46).

§ 45

Služební cesta a zastupování

(1) Příslušník může být vyslán na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu pěti měsíců během kalendářního roku, na služební cestu.

(2) Příslušník může být pověřen na dobu nezbytně nutnou zastupováním jiného příslušníka ve funkci vyšší úrovně. O pověření zastupováním rozhodne příslušný služební orgán písemnou formou.⁹⁾

§ 46

Záloha ředitele

(1) K zajištění úkolů v oboru působnosti Bezpečnostní informační služby mohou být příslušníci zařazeni do zálohy ředitele.

(2) Ředitel stanoví podrobnosti týkající se organizace a činnosti zálohy ředitele a zásady pro zařazení příslušníků umístěných v záloze k výkonu služby.

§ 47

Zproštění výkonu služby

(1) Stane-li se příslušník podezřelým, že se dopustil hrubého porušení služební kázně nebo trestného činu a další ponechání ve výkonu služby by v obou případech ohrožovalo důležitý zájem služby nebo průběh objasňování jeho činu, bude rozhodnutím služebního orgánu dočasně zproštěn výkonu služby.

(2) Příslušníka lze zprostit výkonu služby jen na dobu nezbytně nutnou k objasňování jeho činů, nejdéle však na dobu šesti měsíců, jde-li o podezření z trestného činu, a při hrubém porušení kázně maximálně na dobu 30 dnů ode dne, kdy se služební orgán o tomto porušení dozví. V případě, že je proti příslušníkovi vedeno trestní řízení, zprostit se výkonu služby do pravomocného skončení trestního řízení.

(3) Příslušníkovi, který byl zproštěn výkonu služby, náleží ode dne zproštění 50 % platu, nejméně však ve výši minimální mzdy stanovené zvláštními předpisy.¹⁰⁾ Tato část platu se zvyšuje o 10 % platu za každou vyživovanou osobu, nejvíce však do výše 80 % platu.

(4) Pominou-li důvody pro zproštění výkonu služby, služební orgán rozhodnutí o zproštění výkonu služby zruší; příslušníkovi se doplatí rozdíl, o který byl jeho plat zkrácen; to neplatí, bylo-li jednání, pro které byl zproštěn výkonu služby, úmyslným trestným činem, za který byl pravomocně odsouzen, nebo byl-li pro jednání, pro něž byl zproštěn výkonu služby, propuštěn ze služebního poměru.

Skončení služebního poměru

§ 48

Služební poměr příslušníka končí

- a) uvolněním,

⁹⁾ § 13 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech.

¹⁰⁾ Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 53/1992 Sb., o minimální mzdě.

- b) propuštěním,
- c) ztrátou hodnosti,
- d) zrušením ve zkušební době,
- e) úmrtím příslušníka.

§ 49

Uvolnění

(1) Příslušník musí být uvolněn ze služebního poměru, jestliže o to požádá. Žádost musí být písemná a doručena příslušnému služebnímu orgánu, jinak je neplatná.

(2) Služební poměr podle odstavce 1 skončí uplynutím čtyř měsíců, pokud se služební orgán a příslušník nedohodnou jinak; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení žádosti o uvolnění služebnímu orgánu a končí uplynutím posledního dne čtvrtého kalendářního měsíce.

Propuštění

§ 50

(1) Příslušník bude propuštěn ze služebního poměru, jestliže

- a) pro něj v důsledku organizačních změn, schválených vládou České republiky, není jiné zařazení,
- b) podle posudku lékařské komise dlouhodobě pozbyl ze zdravotních důvodů způsobilost vykonávat dosavadní funkci a nelze ho přemístit nebo přeložit na jinou funkci,
- c) byl při služebním hodnocení hodnocen jako nezpůsobilý vykonávat jakoukoli funkci,
- d) porušil služební přísahu nebo služební povinnosti zvláště hrubým způsobem,
- e) porušil povinnost stanovenou zvláštním omezením (§ 59) nebo pozbyl státního občanství České republiky,
- f) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

(2) Příslušník může být ze služebního poměru propuštěn, jestliže

- a) splňuje podmínky nároku na starobní důchod,
- b) byl pravomocně odsouzen pro trestný čin.

(3) O propuštění z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c), d), f) a odstavci 2 písm. b) musí být rozhodnuto do dvou měsíců ode dne, kdy se služební orgán o důvodu propuštění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl; v těchto dobách musí být rozhodnutí příslušníkovi též doručeno. Jde-li o propuštění z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. c), nezapočítává se do doby dvou měsíců doba, po kterou je příslušník uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz.

(4) O propuštění z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. e) musí být rozhodnuto neprodleně poté, kdy se služební orgán o důvodu propuštění dozvěděl.

§ 51

(1) Rozhodnutí o propuštění musí být vyhotoveno písemně a musí v něm být uveden důvod propuštění a skutkově vymezen tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem, a musí být příslušníkovi doručeno, jinak je neplatné.

(2) Při propuštění skončí služební poměr uplynutím dvou měsíců, pokud se služební orgán a příslušník nedohodnou jinak; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni doručení rozhodnutí o propuštění a končí uplynutím posledního dne příštího kalendářního měsíce. Jde-li o propuštění z důvodů uvedených v § 50 odst. 1 písm. d), e) a f), anebo o propuštění z důvodu uvedeného v § 50 odst. 2 písm. b), skončí služební poměr dnem doručení rozhodnutí o propuštění.

§ 52

Zákaz propuštění v ochranné době

(1) Příslušník nesmí být propuštěn ze služebního poměru v ochranné době, to je v době

- a) kdy byl uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz, pokud si tuto neschopnost úmyslně nevyvolal nebo nezpůsobil v opilosti nebo zneužitím jiné návykové látky,
- b) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení lázeňského léčení poskytovaného v době dočasné neschopnosti k výkonu služby až do jejího skončení; při onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o šest měsíců po propuštění z ústavního ošetřování, nebo
- c) kdy je příslušnice těhotná nebo kdy příslušnice nebo osamělý příslušník trvale pečuje alespoň o jedno dítě mladší než tři roky.

(2) Zákaz propuštění se nevztahuje na propuštění z důvodů uvedených v § 50 odst. 1 písm. d), e) a f) a odst. 2 písm. b).

(3) Bylo-li rozhodnutí o propuštění doručeno příslušníkovi před počátkem ochranné doby a služební poměr by měl skončit v této době, ochranná doba se do dvouměsíční doby uvedené v § 50 odst. 3 nezapočítává, ledaže příslušník písemně prohlásí, že na prodloužení služebního poměru netrvá.

§ 53

Ztráta hodnosti

Byl-li příslušníkovi soudem uložen trest ztráty hodnosti, skončí služební poměr dnem, kdy rozsudek nabyl právní moci.

§ 54

Zrušení služebního poměru ve zkušební době

Ve zkušební době může služební orgán nebo příslušník zrušit služební poměr i bez uvedení důvodu. Služební poměr skončí uplynutím tří kalendářních dnů následujících po dni doručení rozhodnutí služebního orgánu nebo po písemném oznámení příslušníka, vždy však nejpozději uplynutím zkušební doby.

§ 55

Nároky po zrušení rozhodnutí o skončení služebního poměru

Je-li rozhodnutí o skončení služebního poměru zrušeno, služební poměr nadále trvá bez přerušování se všemi právy a povinnostmi. Oznámí-li příslušník nejpozději před doručením rozhodnutí o zrušení, že netrvá na dalším výkonu služby, platí, pokud se příslušník a služební orgán nedohodnou jinak, že služební poměr skončí uvolněním po uplynutí doby čtyř měsíců; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni doručení oznámení příslušníka služebnímu orgánu a skončí uplynutím posledního dne čtvrtého kalendářního měsíce.

§ 56

Potvrzení o služebním poměru a služební posudky

(1) Nejpozději v den skončení služebního poměru je služební orgán povinen příslušníkovi vydat posudek o jeho služební činnosti. Posudek o služební činnosti nesmí obsahovat údaje, na které se vztahuje ustanovení předpisu o státním, hospodářském nebo služebním tajemství.⁶⁾

(2) Podává-li služební orgán jinému orgánu nebo organizaci posudek o služební činnosti příslušníka, musí příslušníka s jeho obsahem seznámit a na požádání mu vydat jeho opis. Jiné informace o příslušníkovi je služební orgán oprávněn podávat pouze s jeho souhlasem; pokud jsou tyto informace určeny ozbrojeným sborům nebo bezpečnostním službám, jsou pravidla jejich předávání stanovena vnitřním předpisem ředitele.

(3) Při skončení služebního poměru je služební orgán povinen vydat příslušníkovi, popřípadě zaměstnavateli na jeho žádost potvrzení o služebním poměru a uvést v něm zejména dobu jeho trvání, skutečnosti rozhodné pro posouzení jeho nároku na dovolenou, závazky příslušníka vůči Bezpečnostní informační službě a zda, v jaké výši, v jakém pořadí a v čí prospěch jsou prováděny z platu příslušníka srážky, a skutečnosti rozhodné pro hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání poskytované podle zvláštních předpisů.¹¹⁾

HLAVA DRUHÁ**SLUŽEBNÍ KÁZEŇ A KÁZEŇSKÁ PRAVOMOC**

§ 57

Služební kázeň

Služební kázeň je důsledné plnění povinností stanovených zákony, dalšími obecně závaznými právními předpisy, rozkazy a pokyny nadřízených.

§ 58

Základní povinnosti příslušníka

(1) Příslušník je povinen

- a) plnit důsledně a přesně úkoly uložené mu zákony a dalšími obecně závaznými právními předpisy, jakož i úkoly uložené mu rozkazy a pokyny nadřízených,
- b) vykonávat řádně službu,
- c) oznámit svému nadřízenému závady a nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby,
- d) zachovávat mlčenlivost o věcech, s nimiž se seznámil při výkonu služby nebo v souvislosti s výkonem služby.

(2) Domnívá-li se příslušník, že rozkaz jeho nadřízeného je v rozporu s obecně závazným právním předpisem, je povinen nadřízeného na to upozornit; trvá-li nadřízený na splnění rozkazu, je příslušník povinen jej splnit. Tuto skutečnost může příslušník oznámit kontrolnímu orgánu.

(3) Příslušník je povinen odepřít splnění rozkazu nadřízeného, jestliže by jeho splněním spáchal trestný čin; tuto skutečnost ohlásí písemně bez zbytečného odkladu vyššímu nadřízenému a kontrolnímu orgánu. V případě, že se odepření týká rozkazu ředitele, příslušník oznámí tuto skutečnost Hlavní vojenské prokuratuře a kontrolnímu orgánu.

§ 59

Zvláštní omezení

(1) Příslušníci nesmějí být členy politických stran nebo být činnými v politických hnutích, ani vyvíjet v jejich prospěch jakoukoliv činnost, která nesouvisí s plněním jejich služebních úkolů.

(2) Příslušníci nesmějí být členy orgánů společnosti, které se zabývají výdělečnou činností.

(3) Výdělečnou činnost může příslušník vykonávat pouze po předchozím písemném souhlasu příslušného služebního orgánu. Při výkonu takové činnosti nesmí využívat poznatků, které získal v souvislosti s výkonem služby.

¹¹⁾ Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon ČNR č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

(4) Vydělečná činnost nesmí být na újmu řádnému výkonu služby. V opačném případě je příslušný služební orgán oprávněn udělený souhlas odejmout. Příslušník je povinen na základě tohoto rozhodnutí ukončit vydělečnou činnost do tří měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí a ukončení prokázat služebnímu orgánu.

§ 60

Základní povinnosti nadřízeného

Nadřízený je povinen

- a) organizovat, řídit a kontrolovat výkon služby,
- b) zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vycvičeni, vyškoleni a vybaveni,
- c) oceňovat záslužné činy a příkladné plnění služebních povinností a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností.

Kázeňská pravomoc

§ 61

(1) Nadřízený v rozsahu své pravomoci uděluje kázeňské odměny a ukládá kázeňské tresty.

(2) Kázeňskou pravomoc služebních orgánů stanoví ředitel.

§ 62

Kázeňské odměny

(1) Kázeňskými odměnami jsou

- a) peněžitý nebo věcný dar,
- b) mimořádné jmenování do důstojnické hodnosti,
- c) mimořádné povýšení do vyšší hodnosti.

(2) Odměnu podle odstavce 1 písm. b) lze udělit jen příslušníkovi vykonávajícímu funkci, pro kterou je stanovena důstojnická hodnost.

(3) Kázeňská odměna musí být úměrná záslužnému činu nebo příkladnému plnění služebních povinností.

§ 63

Kázeňský přestupek

(1) Kázeňským přestupkem je zaviněné porušení základních povinností příslušníka, pokud nejde o trestný čin nebo přestupek.

(2) Jako kázeňský přestupek se vyřizuje též jednání příslušníka, které má znaky přestupku, pokud tak stanoví zvláštní předpis.¹²⁾

§ 64

Kázeňské tresty

(1) Kázeňskými tresty jsou

- a) písemná důtka,
- b) snížení platu až o 15 % na dobu nejdéle tří měsíců a při opětovném kázeňském přestupku, jehož se příslušník dopustil v době před zaházením kázeňského trestu, na dobu nejdéle šesti měsíců,
- c) snížení hodnosti o jeden stupeň až na dobu jednoho roku,
- d) zákaz činnosti,
- e) propadnutí věci.

(2) Kázeňský trest snížení hodnosti o jeden stupeň nelze uložit příslušníkovi v hodnosti rotného, poručíka nebo generálmajora Bezpečnostní informační služby.

(3) Kázeňský trest zákazu činnosti a propadnutí věci lze uložit jen za jednání mající znaky přestupku a za podmínek stanovených zvláštními předpisy.¹³⁾ Tyto kázeňské tresty je možno uložit samostatně nebo společně, a to i s kázeňským trestem snížení platu nebo snížení hodnosti o jeden stupeň.

(4) Kázeňským trestem zákazu činnosti nelze příslušníkovi uložit zákaz výkonu funkce.

(5) Kázeňský trest zákazu činnosti se vykonává i tehdy, jestliže příslušníkovi, kterému byl tento kázeňský trest uložen, skončil služební poměr. O upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu zákazu činnosti rozhoduje služební orgán, který trest uložil, nejdříve však po uplynutí poloviny uloženého trestu.

(6) Doba, na kterou byl příslušníkovi uložen kázeňský trest snížení hodnosti o jeden stupeň, se nezačítává do doby výsluhy let v hodnosti.

Ukládání kázeňských trestů

§ 65

(1) Před uložením kázeňského trestu musí být úplně a přesně zjištěn skutkový stav. Příslušný služební orgán musí vyslechnout též toho, kdo podal podnět. Příslušníkovi musí být dána před uložením kázeňského trestu možnost se k podnětu vyjádřit, hájit se a navrhnout důkazy.¹³⁾

(2) Postačí-li k nápravě příslušníka a k obnovení služební kázně vytknutí méně závažného jednání, které má znaky kázeňského přestupku nebo přestupku, kázeňský trest se neuloží.

¹²⁾ § 10 odst. 1 písm. a) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

¹³⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Za jednání mající znaky přestupku ublížení na cti a přestupků ublížení na zdraví z nedbalosti, úmyslného narušení občanského soužití nebo proti majetku spáchaného mezi blízkými osobami, může být uložen kázeňský trest jen tehdy, podala-li podnět postižená osoba nebo její zákonný zástupce, anebo opatrovník; jde-li o přestupek ublížení na cti, může být kázeňský trest uložen teprve po neúspěšném pokusu o smír příslušníka a ublíženého na cti.

(4) Při rozhodování o uložení kázeňského trestu se přihlíží k povaze protiprávního jednání, k jeho okolnostem, k následkům, k míře zavinění a k dosavadnímu plnění služebních povinností.

§ 66

Za kázeňský přestupek nebo za jednání mající znaky přestupku lze kázeňský trest uložit nejdříve následující den po jeho spáchání, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dozvěděl nejbližší nadřízený příslušníka. Je-li jednání příslušníka, v němž lze spatřovat naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku, předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta 30 dnů pro uložení kázeňského trestu dnem, kdy se kterýkoli z nadřízených příslušníka dověděl o výsledku tohoto šetření. Kázeňský trest lze uložit nejpozději do jednoho roku ode dne spáchání kázeňského přestupku nebo přestupku.

§ 67

(1) Kázeňský trest nelze uložit, byl-li příslušník za týž skutek již pravomocně odsouzen soudem; byl-li kázeňský trest uložen dříve, zruší se s účinností ode dne uložení.

(2) Kázeňský trest nelze uložit, popřípadě vykonat, byl-li kázeňský trest prominut nebo vztahuje-li se na přestupek amnestie.

(3) Kázeňské tresty promíjí ředitel.

§ 68

Zahlázení kázeňského trestu

(1) Nedopustil-li se příslušník během jednoho roku od pravomocného uložení kázeňského trestu dalšího kázeňského přestupku nebo jednání majícího znaky přestupku, je kázeňský trest zahlázen a příslušník se posuzuje, jako by mu kázeňský trest nebyl uložen. Jestliže kázeňský trest zákazu činnosti neskončil v této době, zahlašuje se jeho vykonáním.

(2) Nadřízený (§ 60) může i před uplynutím doby uvedené v předchozím odstavci rozhodnout o zahlázení vykonaného kázeňského trestu, jestliže příslušník výkonem služby a chováním prokázal, že si toho zaslouhuje; byl-li však uložen kázeňský trest zákazu činnosti, může tak učinit nejdříve po uplynutí poloviny výkonu tohoto trestu.

§ 69

Použití zvláštních předpisů

Při projednávání jednání příslušníka, které má znaky přestupku, se postupuje podle zvláštního předpisu,¹³⁾ jde-li o

- rozhodování, zda jednání příslušníka má všechny znaky přestupku potřebné k určení viny,
- rozhodování o propadnutí věci, zákazu činnosti a upuštění od výkonu jeho zbytku,
- posuzování, zda byla zmeškána lhůta k podání podnětu,
- určování osoby blízké,
- zjišťování výše způsobené škody.

HLAVA TŘETÍ

DOBA SLUŽBY, DOVOLENÁ A SLUŽEBNÍ VOLNO

§ 70

Základní doba služby v týdnu

(1) Délka základní doby služby v týdnu se řídí obecně závaznými právními předpisy platnými pro pracovníky v pracovním poměru.

(2) Služební orgán může stanovit příslušníkovi kratší dobu služby v týdnu nebo ji jinak vhodně upravit, jestliže o to příslušník požádá ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů a nebrání-li tomu důležitý zájem služby.

§ 71

Rozvržení základní doby služby v týdnu

(1) Základní doba služby v týdnu se rozvrhuje zpravidla na pět dnů služby tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Pokud to povaha služby vyžaduje, může být služba rozvržena nerovnoměrně; průměrná týdenní doba služby nesmí přitom v určeném období, zpravidla čtyřtýdenním, přesahovat hranici stanovenou pro délku základní doby služby v týdnu.

(2) O rozvržení základní doby služby v týdnu rozhoduje příslušný služební orgán; stanoví též začátek a konec doby služby v jednotlivých dnech; doba nepřetržitě služby může přitom činit nejvýše 24 hodin.

(3) Ředitel stanoví podmínky, za nichž může být doba služby v týdnu rozvržena jinak, než podle předchozích odstavců.

§ 72

Nepřetržitý odpočinek mezi dvěma službami a v týdnu

Základní doba služby v týdnu se rozvrhuje tak, aby příslušník měl mezi koncem jedné služby a počát-

kem následující služby nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 12 hodin a jednou v týdnu nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 36 hodin.

§ 73

Přestávky ve službě

(1) Příslušník má nejdéle po každých pěti hodinách nepřetržitěho výkonu služby nárok na přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být příslušníkovi i bez přerušení výkonu služby zajištěna přiměřená doba pro jídlo a oddech.

(2) Ředitel stanoví vnitřním předpisem, v jakém rozsahu se přestávky na jídlo a oddech započítávají do základní doby služby.

§ 74

Služba konaná nad základní dobu služby v týdnu a v noci

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, je příslušník povinen konat službu nad stanovenou základní dobu služby v týdnu.

(2) Při službě konané nad základní dobu služby v týdnu lze nepřetržitý odpočinek mezi dvěma službami zkrátit až na šest hodin; nepřetržitý odpočinek v týdnu musí vždy činit nejméně 24 hodin.

(3) Nocí se rozumí doba od 22 hodin do 6 hodin.

§ 75

Služební pohotovost a dosažitelnost

Příslušníkovi lze nařídít v důležitém zájmu služby služební pohotovost nebo dosažitelnost.

Dovolená

§ 76

Vznik nároku na dovolenou

(1) Příslušník má nárok na dovolenou za kalendářní rok, jestliže v něm vykonával službu alespoň 60 dnů.

(2) Za kalendářní rok, v němž vznikl nebo skončil služební poměr, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené, i když nesplnil podmínku uvedenou v odstavci 1.

(3) Ředitel stanoví vnitřním předpisem, které doby se posuzují jako doba výkonu služby.

§ 77

Délka dovolené

(1) Základní délka dovolené činí 37 kalendářních dnů.

(2) Poměrná část dovolené se určí tak, že za každý kalendářní měsíc trvání služebního poměru v kalendářním roce náleží jedna dvanáctina dovolené. Vznikne-

li služební poměr nejpozději 15. den v měsíci, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené i za tento kalendářní měsíc. Za kalendářní měsíc, v němž služební poměr skončil, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené, jen jestliže v tomto měsíci trval služební poměr nejméně 15 dnů.

Nástup, čerpání a přerušování dovolené

§ 78

(1) Nástup dovolené určuje služební orgán, a to s přihlédnutím k zájmům služby i k oprávněným požadavkům příslušníka. Den nástupu dovolené musí být příslušníkovi oznámen nejméně sedm dnů předem; tato lhůta může být zkrácena, jestliže s tím příslušník souhlasí.

(2) Dovolenou lze příslušníkovi poskytnout (určit nástup) ještě před splněním podmínky stanovené v § 76 odst. 1. Jestliže však příslušník do konce kalendářního roku tuto podmínku nesplní, je povinen vrátit plat, který mu byl vyplacen za dobu dovolené, na niž mu nevznikl nárok.

(3) Nástup dovolené je nutno určit tak, aby ji příslušník mohl vyčerpat zpravidla do konce kalendářního roku. Jestliže příslušník nemohl dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, je služební orgán povinen určit nástup dovolené tak, aby ji příslušník vyčerpal nejpozději do konce příštího kalendářního roku. Služební orgán je však povinen určit příslušníkovi čerpání alespoň v rozsahu 14 dnů dovolené v kalendářním roce, pokud na ně má nárok.

(4) Služební orgán nemůže určit čerpání dovolené na dobu, kdy je příslušník uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je příslušnice na mateřské dovolené. Na dobu trvání ostatních důležitých osobních překážek ve službě může služební orgán určit příslušníkovi čerpání dovolené jen na jeho žádost.

(5) Čerpá-li dovolenou příslušník s dobou služby rozvrženou nerovnoměrně, přísluší mu tolik pracovních dnů dovolené, kolik jich na dobu jeho dovolené připadá v celoročním průměru.

(6) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může služební orgán změnit příslušníkovi původně určený nástup dovolené nebo ho odvolat z dovolené; příslušník má nárok na náhradu nákladů, které mu tím bez jeho zavinění vznikly.

§ 79

(1) Dovolená se přerušuje, jestliže příslušník je v době čerpání dovolené uznán neschopným služby pro nemoc nebo úraz, ošetřuje-li nemocného člena rodiny nebo bylo-li mu uděleno nebo poskytnuto služební volno. Dovolená se přerušuje také nástupem mateřské dovolené.

(2) Případně-li v době dovolené příslušníka svátek na den, který je jinak jeho obvyklým dnem služby, nezapočítává se do dovolené.

§ 80

Plat za dobu dovolené

(1) Příslušník má za dobu dovolené nárok na plat. Na žádost příslušníka musí být plat, splatný během dovolené, vyplacen již před nástupem dovolené.

(2) Příslušníkovi náleží za nevyčerpanou dovolenou nebo za její poměrnou část náhrada ve výši platu odpovídajícího době nevyčerpané základní délky dovolené, pokud dovolenou nebo její poměrnou část nemohl vyčerpat ze závažných osobních či služebních důvodů anebo mu nebyla určena (§ 78 odst. 2) ani do konce příštího kalendářního roku.

§ 81

Vliv skončení služebního poměru na dovolenou

Skončí-li služební poměr příslušníka po vyčerpání dovolené nebo její části, je povinen vrátit plat, vyplacený mu za dovolenou nebo její část, na niž mu nevznikl nárok, jen skončil-li služební poměr propuštěním podle § 50 odst. 1 písm. d), e) a f) a odst. 2 písm. b) nebo ztrátou hodnoty.

§ 82

Dodatková dovolená

(1) Příslušník, který vykonává po celý kalendářní rok zdraví škodlivou nebo zvláště obtížnou službu, má nárok též na dodatkovou dovolenou v délce jednoho týdne. Vykonává-li tuto službu jen po část kalendářního roku, náleží mu poměrná část dodatkové dovolené.

(2) Za dodatkovou dovolenou nelze poskytnout náhradu podle § 80 odst. 2; tato dovolená musí být vždy vyčerpána v příslušném kalendářním roce, a to přednostně.

(3) Ředitel v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem zdravotnictví České republiky stanoví vnitřním předpisem, která služba je pro účely tohoto zákona považována za zdraví škodlivou nebo zvláště obtížnou.

§ 83

Služební volno

(1) Jestliže příslušník nemůže pro překážky z důvodu obecného zájmu nebo pro důležité osobní překážky konat službu, má nárok na udělení služebního volna.

(2) Služební volno bez nároku na plat se poskytne příslušníkovi po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžité pomoc podle právních předpisů o nemocenském pojištění nebo příspěvek podle zákona o rodičovském příspěvku, nejdéle však do tří let věku dítěte.

(3) Příslušníkovi může být poskytnuto, jestliže o to z vážných důvodů požádá, služební volno bez nároku na plat na nezbytně nutnou dobu.

(4) Vláda České republiky stanoví nařízením, ve kterých případech a v jakém rozsahu se poskytuje služební volno pro překážky z důvodu obecného zájmu nebo pro důležité osobní překážky ve službě, a po jakou dobu náleží plat v trvání tohoto služebního volna.

HLAVA ČTVRTÁ

NÁLEŽITOSTI PŘÍSLUŠNÍKŮ A NÁHRADY SLUŽEBNÍCH VÝDAJŮ

§ 84

Náležitosti

(1) Příslušník má nárok na peněžní náležitosti a též na věcná plnění potřebná pro výkon služby.

(2) Ředitel po dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem financí České republiky stanoví zvláštním předpisem podmínky a podrobnosti nároku na jednotlivé druhy náležitostí a věcná plnění, jejich výši a výplatní termíny.

(3) Náležitosti platu a odměny za pracovní pohotovost upravují zvláštní předpisy.¹⁴⁾

§ 85

Náhrady výdajů poskytovaných v souvislosti s výkonem služby

(1) Příslušníkovi náleží náhrada cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, které mu vzniknou při plnění služebních povinností; rovněž mu náleží náhrada

¹⁴⁾ Zákon č. 143/1992 Sb.

Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 223/1992 Sb., kterým se provádí zákon č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech.

za používání vlastních předmětů potřebných pro výkon služby, jestliže jich používá se souhlasem služebního orgánu.

(2) Vláda České republiky stanoví nařízením podmínky nároku na náhradu výdajů uvedených v odstavci 1, jejich výši a další podrobnosti.

HLAVA PÁTÁ

BEZPEČNOST A OCHRANA ZDRAVÍ PŘI VÝKONU SLUŽBY

§ 86

Povinnosti služebního orgánu

(1) Péči o bezpečnost a ochranu zdraví příslušníků při výkonu služby zajišťuje služební orgán.

(2) Služební orgán je zejména povinen

- a) dbát při tvorbě předpisů požadavků bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,
- b) kontrolovat dodržování předpisů, rozkazů a pokynů vydaných k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,
- c) zjišťovat příčiny služebních úrazů a nemocí z povolání a soustavně vytvářet podmínky pro předcházení služebním úrazům a nemocem z povolání, jakož i onemocněním vznikajícím vlivem prostředí, v němž příslušník vykonává službu.

(3) Ředitel upraví podrobnosti k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby příslušníků.

§ 87

Povinnosti příslušníka

Příslušník je zejména povinen

- a) používat při výkonu služby předepsaných ochranných zařízení a prostředků,
- b) účastnit se školení a výcviku prováděného v zájmu zvyšování bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby a podrobit se zkouškám z předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při výkonu služby stanoveným zvláštním předpisem a lékařským prohlídkám,
- c) včas oznámit nadřízenému nedostatky a závady, které by mohly ohrozit bezpečnost a zdraví při výkonu služby.

HLAVA ŠESTÁ

PÉČE O PŘÍSLUŠNÍKY

§ 88

Podmínky pro výkon služby

(1) Služební orgány vytvářejí podmínky pro řádný, hospodárný a pokud možno bezpečný výkon služby.

(2) Služební orgány jsou pro příslušníky zejména povinny

- a) zajišťovat zdravotnickou péči,
- b) zřizovat, provozovat, udržovat a zlepšovat sociální zařízení,
- c) pečovat o vzhled, úpravu a zlepšování pracovišť,
- d) vytvářet příznivé podmínky pro závodní stravování,
- e) zajišťovat řádné ubytování.

§ 89

Dohoda o zvýšení vzdělání

(1) Bezpečnostní informační služba může s příslušníkem uzavřít dohodu, kterou se Bezpečnostní informační služba zavazuje umožnit mu zvýšení vzdělání a příslušník se zavazuje setrvat po skončení studia po dohodnutou dobu ve služebním poměru nebo uhradit náklady spojené se zvýšením vzdělání nebo jejich poměrnou část.

(2) Dohoda o zvýšení vzdělání musí být uzavřena písemně a musí být v ní uvedeny

- a) stupeň vzdělání a forma jeho získání,
- b) obor studia,
- c) doba, po kterou se příslušník zavazuje setrvat po skončení studia ve služebním poměru, a
- d) celková částka, kterou lze na příslušníkovi požadovat jako úhradu nákladů,

jinak je neplatná.

(3) Povinnost uhradit náklady podle odstavce 1 nevznikne, jestliže služební poměr příslušníka skončil propuštěním podle § 50 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 písm. a).

(4) Ředitel stanoví podrobnosti o podmínkách zvýšení vzdělání příslušníků podle předchozích ustanovení; může též stanovit, kdy lze příslušníkovi úhradu nákladů zcela nebo zčásti prominout.

§ 90

Uložení věcí

Služební orgány jsou povinny zajistit bezpečnou úschovu věcí, které příslušníci obvykle nosí do služby.

§ 91

Preventivní rehabilitace

(1) Příslušníkům se poskytuje k upevnění jejich tělesné zdatnosti, tělesného a duševního zdraví preventivní rehabilitace v délce dvou týdnů v kalendářním roce.

(2) Příslušníkům s oslabeným zdravím se poskytuje na základě lékařského doporučení preventivní rehabilitace v délce dvou týdnů v kalendářním roce formou lázeňského léčení spojeného s částí dovolené.

(3) Ředitel stanoví podmínky pro poskytování a průběh preventivní rehabilitace.

§ 92

Péče o příslušníky se změněnou schopností k výkonu služby

Jestliže schopnost příslušníka k výkonu služby je ze zdravotních důvodů dlouhodobě změněna, stanoví mu příslušná lékařská komise zdravotní klasifikaci a potřebné omezení pro výkon služby.

Zvláštní podmínky pro výkon služby příslušnic

§ 93

(1) Příslušnice nesmí být ustanovena do funkce ani zařazována do služeb, jejichž výkon je pro ni fyzicky nepřiměřený, škodí jejímu organismu nebo ohrožuje její mateřské poslání.

(2) Těhotná příslušnice nesmí být rovněž ustanovena do funkce ani zařazována do služeb, jejichž výkon podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství. To platí obdobně o matce do konce devátého měsíce po porodu.

(3) Bezpečnostní informační služba po projednání s ministerstvem zdravotnictví České republiky stanoví zvláštním předpisem činnosti zakázané všem příslušnicím, těhotným příslušnicím a matkám do konce devátého měsíce po porodu.

§ 94

Těhotná příslušnice a příslušnice pečující alespoň o jedno dítě mladší než tři roky nesmí být zařazována do nočních služeb, do služeb konaných nad základní dobu služby v týdnu, do služební pohotovosti nebo dosažitelnosti. Do služební pohotovosti a dosažitelnosti nesmí být bez svého souhlasu zařazována též příslušnice, která pečuje alespoň o jedno dítě mladší 15 let.

§ 95

Vykonává-li těhotná příslušnice funkci, jejíž výkon je těhotné příslušnici zakázán nebo podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství, je služební orgán povinen převést ji dočasně na funkci, která je pro ni vhodná a v níž může dosahovat stejného platu jako v dosavadní funkci. To platí obdobně o matce pro dobu do konce devátého měsíce po porodu.

§ 96

(1) Těhotná příslušnice a příslušnice pečují alespoň o jedno dítě mladší než jeden rok nesmí být vysílána na služební cestu.

(2) Příslušnice pečující alespoň o jedno dítě starší než jeden rok může být v době, pokud dítě nedosáhlo věku osmi let, vyslána na služební cestu mimo obvod obce služebního působiště nebo přeložena do jiného místa služebního působiště jen se svým souhlasem.

(3) Ustanovení předchozího odstavce platí i pro osamělou příslušnici pečující alespoň o jedno dítě mladší 15 let.

§ 97

(1) Služební orgán je povinen při zařazování do služby přihlížet též k potřebám příslušnic pečujících o děti mladší 15 let.

(2) Služební orgán určí příslušnici pečující o dítě mladší 15 let nebo těhotné příslušnici na její žádost kratší dobu služby nebo dobu služby jinak vhodně upraví, nebrání-li tomu důležitý zájem služby.

§ 98

(1) Nárok příslušnic na mateřskou dovolenou a na přestávku ke kojení se řídí předpisy platnými pro pracovnice v pracovním poměru.¹⁵⁾

(2) Požádá-li příslušnice služební orgán o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené, je služební orgán povinen její žádosti vyhovět.

HLAVA SEDMÁ

NÁHRADA ŠKODY

Oddíl první

Odpovědnost příslušníka za škodu způsobenou Bezpečnostní informační službě

§ 99

Obecná odpovědnost

(1) Příslušník odpovídá Bezpečnostní informační službě za škodu, kterou jí způsobil zaviněným porušením svých povinností při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinnosti ze strany Bezpečnostní informační služby, odpovědnost příslušníka se poměrně omezí.

(3) Zavinění příslušníka prokazuje služební orgán s výjimkou případů uvedených v § 101 a 103.

¹⁵⁾ § 157 až 161 zákoníku práce.

§ 100

**Odpovědnost za nesplnění povinnosti
k odvrácení škody**

Na příslušníkovi, který vědomě nezakročil proti hrozící škodě nebo neohlásil hrozící škodu, může služební orgán požadovat, aby přispěl k úhradě škody, která byla způsobena Bezpečnostní informační službě, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, pokud škodu nelze uhradit jinak. Přitom se přihlídně zejména k tomu, co bránilo splnění povinnosti, a k výši a povaze škody. Výše náhrady škody nesmí však přesáhnout částku rovnající se trojnásobku hrubého měsíčního platu příslušníka.

**Odpovědnost za schodek
na svěřených hodnotách, které je příslušník
povinen vyúčtovat**

§ 101

(1) Převzal-li příslušník na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za hodnoty svěřené k vyúčtování (hotovosti, ceniny, materiálové zásoby, zboží a jiné hodnoty), odpovídá za vzniklý schodek. V dohodě může být s příslušníkem současně ujednáno, že bude-li vykonávat službu s více příslušníky, kteří uzavřeli dohodu o hmotné odpovědnosti, odpovídá s nimi za schodek společně.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(3) Příslušník se zproští odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, prokáže-li, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

(4) Ředitel je oprávněn stanovit funkce, k jejichž výkonu je uzavření dohody o hmotné odpovědnosti nezbytné.

§ 102

(1) Příslušník, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, může od ní odstoupit, je-li převáděn na jinou funkci nebo pokud Bezpečnostní informační služba v době do jednoho měsíce po obdržení jeho písemného upozornění neodstraní závady v podmínkách výkonu služby, které brání řádnému hospodaření se svěřenými hodnotami. Při společné hmotné odpovědnosti může příslušník od dohody odstoupit, jestliže na pracoviště je ustanoven jiný příslušník nebo ustanoven jiný vedoucí pracoviště nebo jeho zástupce. Odstoupení musí být oznámeno služebnímu orgánu písemně, jinak je neplatné.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem skončení služebního poměru nebo dnem doručení písemného oznámení o odstoupení od této dohody služebnímu orgánu.

§ 103

Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů

Příslušník odpovídá za ztrátu součástí výstroje, výzbroje, nástrojů, přístrojů a jiných předmětů, které mu byly svěřeny na písemné potvrzení. Této odpovědnosti se zproští zcela nebo zčásti, prokáže-li, že ztráta vznikla zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

**Společná ustanovení o odpovědnosti příslušníka
za škodu způsobenou
Bezpečnostní informační službě**

§ 104

O náhradě škody rozhoduje služební orgán, nejde-li k dohodě o náhradě škody.

§ 105

Příslušník neodpovídá za škodu,

- a) která vyplývá z rizika řádného výkonu služby,
- b) kterou způsobil při odvrácení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody hrozící majetku, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počínal si přitom způsobem přiměřeným okolnostem,
- c) kterou způsobil ve stavu, kdy bez vlastního zavinění nebyl schopen ovládnout své jednání a posoudit jeho následky.

Rozsah náhrady škody

§ 106

(1) Příslušník, který odpovídá za škodu, je povinen nahradit skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže ji neodčinil uvedením v předešlý stav.

(2) Výše náhrady způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého příslušníka trojnásobek jeho hrubého měsíčního platu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena

- a) na svěřených hodnotách, které je příslušník povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů,
- b) v opilosti, kterou si příslušník sám přivodil, nebo v důsledku toho, že zneužil jiné návykové látky.

(3) Byla-li škoda způsobena také Bezpečnostní informační službou, je příslušník povinen nahradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

(4) Odpovídá-li za škodu několik příslušníků, je každý z nich povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění; způsobil-li některý z nich škodu úmyslně, odpovídá za celou škodu.

§ 107

(1) Při společné odpovědnosti za schodek se jednotlivým příslušníkům určí podíl náhrady podle pomě-

ru jejich dosažených hrubých platů, přičemž plat příslušného nadřízeného a jeho zástupce se započítává ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých příslušníků, s výjimkou příslušného nadřízeného a jeho zástupce, přesáhnout částku rovnající se jejich hrubému měsíčnímu platu. Neuhradili se takto určenými podíly celá škoda, jsou povinni uhradit zbytek příslušný nadřízený a jeho zástupce podle poměru svých dosažených hrubých platů.

(3) Zjistí-li se, že schodek nebo jeho část byla zaviněna některým ze společně odpovědných příslušníků, hradí schodek tento příslušník podle míry svého zavinění. Zbývající část schodku hradí všichni společně odpovědní příslušníci podíly určenými podle předchozích odstavců.

§ 108

Při určení výše škody na věci se vychází z její hodnoty v době poškození nebo ztráty s přihlédnutím k jejímu opotřebení.

§ 109

(1) Byla-li škoda způsobena z nedbalosti, lze určit výši náhrady škody nižší částkou, než je skutečná škoda, popřípadě než je trojnásobek hrubého měsíčního platu. Jde-li o škodu způsobenou v opilosti nebo v důsledku zneužití jiné návykové látky nebo o škodu na svěřených hodnotách, které je příslušník povinen vyúčtovat, anebo o škodu způsobenou ztrátou svěřených předmětů, může náhradu škody nižší částkou určit pouze odvolací orgán, nebo jde-li o škodu způsobenou trestným činem, též soud.

(2) Byla-li škoda způsobena z nedbalosti příslušníkem při dopravní nehodě, lze ve zvlášť odůvodněných případech od vymáhání náhrady škody zcela upustit, došlo-li k dopravní nehodě při bezpečnostní akci nebo bezprostředně po ní, při ztížených podmínkách, dále jde-li o první zavinění příslušníka nebo o nehodu způsobenou v důsledku jeho malé zkušenosti, anebo došlo-li při dopravní nehodě k vážnému poškození jeho zdraví.

(3) Při určování výše náhrady škody se přihlíží zejména k výši a povaze škody, k tomu, jak k ní došlo, a k dosavadnímu plnění služebních povinností příslušníkem.

(4) Náhradu škody nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně.

§ 110

(1) Řízení o náhradě škody způsobené Bezpečnostní informační službě je povinen zahájit příslušný služební orgán, a to bez zbytečného odkladu, jakmile se o vzniku škody dozví.

(2) Výši náhrady škody určí rozhodnutím služební orgán po projednání s příslušníkem tak, aby dohoda o náhradě škody mohla být uzavřena, popřípadě rozhodnutí o náhradě škody bylo příslušníkovi oznámeno bez zbytečného odkladu. Dohoda o náhradě škody musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

Oddíl druhý

Odpovědnost

Bezpečnostní informační služby
za škodu způsobenou příslušníkovi

§ 111

Obecná odpovědnost

(1) Byla-li příslušníkovi způsobena při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním škoda porušením právní povinnosti, odpovídá mu za ni Bezpečnostní informační služba.

(2) Bezpečnostní informační služba odpovídá příslušníkovi též za škodu, kterou mu způsobila porušením právních povinností v rámci plnění služebních úkolů služebními orgány.

Odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání

§ 112

(1) Došlo-li při plnění výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním k poškození příslušníka na zdraví nebo k jeho smrti úrazem (dále jen „služební úraz“), odpovídá za škodu tím vzniklou Bezpečnostní informační služba. Služebním úrazem není úraz, který se příslušníkovi přihodil na cestě do služby a zpět, pokud nebyl mimořádně povolán na pracoviště (shromaždiště) služebním orgánem.

(2) Jako služební úraz se posuzuje též úraz, který příslušník utrpěl pro výkon služby.

(3) Za škodu způsobenou příslušníkovi nemocí z povolání odpovídá Bezpečnostní informační služba, konal-li v ní službu naposledy před jejím zjištěním za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen. Nemocemi z povolání jsou nemoci uvedené v předpisech o sociálním zabezpečení, jestliže vznikly za podmínek tam uvedených.

(4) Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc vzniklá před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání, a to od jejího zařazení do tohoto seznamu a za dobu nejvýše tří let před jejím zařazením do seznamu.

§ 113

(1) Bezpečnostní informační služba se zproští odpovědnosti zcela, prokáže-li, že

- a) škoda byla způsobena tím, že postižený příslušník svým zaviněním porušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoli s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány, nebo
- b) škodu si přivodil postižený příslušník v důsledku své opilosti nebo v důsledku zneužití jiné návykové látky a Bezpečnostní informační služba nemohla škodě zabránit,

a že tyto skutečnosti byly jedinou příčinou škody.

(2) Bezpečnostní informační služba se zproští odpovědnosti zčásti, prokáže-li, že

- a) postižený příslušník porušil svým zaviněním právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoli s nimi byl řádně seznámen, a že toto porušení bylo jednou z příčin škody,
- b) jednou z příčin škody byla opilost postiženého příslušníka nebo zneužití jiné návykové látky postiženým příslušníkem,
- c) příslušníkovi vznikla škoda proto, že si počínal v rozporu s obvyklým způsobem chování tak, že ač neporušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, jednal lehkomyslně a musel si přitom být vzhledem ke své kvalifikaci a zkušenostem vědom, že si může přivodit úraz nebo nemoc z povolání.

(3) Zproští-li se Bezpečnostní informační služba odpovědnosti zčásti, určí se část škody, kterou nese příslušník, podle míry jeho zavinění; v případě uvedeném v odstavci 2 písm. c) uhradí však Bezpečnostní informační služba alespoň jednu třetinu škody.

(4) Při posuzování, zda příslušník porušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, není možno dovolávat se jen všeobecných ustanovení, podle nichž si má každý počínat tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných.

(5) Za lehkomyslné jednání podle odstavce 2 písm. c) nelze považovat běžnou neopatrnost a jednání vyplývající z rizika služby.

§ 114

Bezpečnostní informační služba se nemůže zprostit odpovědnosti, utrpěl-li příslušník služební úraz při zvláštním výkonu služby (§ 15 až 24) nebo v přímé souvislosti s ním nebo při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody hrozící majetku, pokud příslušník tento stav sám úmyslně nevyvolal.

§ 115

Příslušníkovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je Bezpečnostní informační služba povinna v rozsahu, ve kterém odpovídá za škodu, poskytnout

- a) náhradu za ztrátu na platu,
- b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění,
- c) náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením,
- d) náhradu věcné škody,
- e) jednorázové mimořádné odškodnění.

§ 116

(1) Náhrada za ztrátu na platu po dobu neschopnosti příslušníka ke službě se poskytuje v takové výši, aby spolu s platem v nemoci nebo nemocenským se rovnala jeho čistému průměrnému platu před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

(2) Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti příslušníka ke službě nebo při uznání plné nebo částečné invalidity se poskytuje v takové výši, aby spolu s čistým platem oprávněného po úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s případným invalidním nebo částečným invalidním důchodem poskytovaným z téhož důvodu nebo s příspěvkem za službu se rovnala jeho průměrnému čistému platu před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání. Přitom se nepřihlíží ke zvýšení invalidního důchodu pro bezmocnost ani ke změně výše a ke zvýšení již přiznaných důchodů podle předpisů o sociálním zabezpečení. Tato náhrada náleží oprávněnému nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku.

(3) Náhrada za bolest a za ztížení společenského uplatnění se poskytuje jednorázově ve výši a za podmínek stanovených právními předpisy platnými pro pracovníky v pracovním poměru.¹⁶⁾

(4) Příslušníkovi, jehož schopnost k výkonu služby byla změněna nebo který byl uznán invalidním v důsledku služebního úrazu, který mu byl způsoben trestným činem, při služebním zákroku, při výkonu služby v leteckém provozu, při práci s výbušninami, s chemickým, radioaktivním, vysoce virulentním nebo infekčním materiálem, anebo za jiných obdobně nebezpečných podmínek, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši nejméně 15 000 Kčs a nejvýše 60 000 Kčs. Došlo-li však k takovému úrazu za zvlášť nebezpečných podmínek, náleží příslušníkovi jednorázové mimořádné odškodnění až do výše 100 000 Kčs.

¹⁶⁾ Vyhláška č. 32/1965 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění, ve znění pozdějších předpisů.

Jednorázové mimořádné odškodnění ve výši nejméně 15 000 Kčs a nejvýše 60 000 Kčs náleží za podmínek stanovených v první větě též oprávněnému, jehož schopnost k výkonu služby byla změněna nebo který byl uznán invalidním v důsledku nemoci z povolání.

§ 117

Jestliže příslušník následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, je Bezpečnostní informační služba povinna v rozsahu, ve kterém za škodu odpovídá, poskytnout

- a) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením,
- b) náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem,
- c) náhradu nákladů na výživu pozůstalých,
- d) jednorázové odškodnění pozůstalých,
- e) náhradu věcné škody.

§ 118

(1) Náklady spojené s léčením a náklady spojené s pohřbem se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné poskytnuté podle zvláštních předpisů.¹⁷⁾

(2) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat. Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného čistého platu zemřelého. Náhrada nákladů náleží, pokud není uhrazena dávkami důchodového zabezpečení poskytovanými z téhož důvodu.

(3) Jednorázové odškodnění pozůstalých náleží ve výši dvojnásobku částek stanovených právními předpisy platnými pro pracovníky v pracovním poměru.¹⁸⁾

(4) Náhrada věcné škody náleží dědicům příslušníka.

§ 119

(1) Bezpečnostní informační služba může výjimečně, půjde-li o případ zvláštního zřetele hodný, poskytnout manžel, dítěti, které má nárok na sirotčí důchod, popřípadě rodičům zemřelého příspěvek ve výši jednorázového odškodnění pozůstalých, i když za poškození na zdraví zemřelého příslušníka neodpovídá.

(2) Ředitel stanoví podmínky, které jsou obdobně nebezpečné a zvláště nebezpečné (§ 116 odst. 4), podmínky pro určování výše jednorázového mimořádného odškodnění a stanoví postup služebních orgánů při

projednávání a určování náhrady škody a další podrobnosti o poskytování náhrad v souvislosti se služebními úrazy a nemocemi z povolání; může též stanovit, ve kterých případech lze poskytnout jednorázové odškodnění pozůstalých nebo náhradu za bolest vyšší částkou.

§ 120

(1) Změní-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i Bezpečnostní informační služba domáhat změny v úpravě svých práv, popřípadě povinností.

(2) Stanoví-li se právním předpisem, vzhledem k změnám, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně, nové podmínky, výše a způsob náhrady za ztrátu na výdělků příslušející pracovníkům po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, řídí se jím i podmínky, výše a způsob náhrady za ztrátu na platu náležející příslušníkům po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

§ 121

Odpovědnost za škodu na odložených věcech

(1) Bezpečnostní informační služba odpovídá za škodu na věcech, které na jejich pracovištích příslušník odložil při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají.

(2) Za věci, které příslušník obvykle do služby nenosí a které nebyly služebním orgánem převzaty do zvláštní úschovy, odpovídá Bezpečnostní informační služba jen do částky 2000 Kčs. Jestliže škoda na těchto věcech byla způsobena jiným příslušníkem nebo pracovníkem Bezpečnostní informační služby, anebo jestliže služební orgán tyto věci převzal do úschovy, hradí se škoda bez omezení.

(3) Nárok na náhradu škody zanikne, jestliže ji příslušník neohlásil služebnímu orgánu bez zbytečného odkladu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dozvěděl.

§ 122

Odpovědnost za škodu na věci

(1) Utrpěl-li příslušník škodu na věci v souvislosti s výkonem služby, odpovídá za ni Bezpečnostní informační služba.

(2) Utrpěl-li příslušník škodu na věci při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody

¹⁷⁾ Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ § 200 odst. 1 zákoníku práce.

hrozící majetku, odpovídá za ni Bezpečnostní informační služba, jestliže tento stav příslušník sám nevyvolal a počínal si způsobem přiměřeným okolnostem. Příslušník má též nárok na náhradu nákladů, které účelně vynaložil při odvracení škody.

Společná ustanovení o odpovědnosti Bezpečnostní informační služby za škodu způsobenou příslušníkovi

§ 123

(1) O náhradě škody rozhoduje služební orgán.

(2) Prokáže-li služební orgán, že škodu zavinil také poškozený příslušník, odpovědnost Bezpečnostní informační služby se poměrně omezí.

§ 124

Bezpečnostní informační služba je povinna uhradit příslušníkovi skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže škodu neodčiní uvedením v předešlý stav. Jde-li o jinou škodu na zdraví než z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání, platí pro způsob a rozsah její náhrady ustanovení o služebních úrazech s výjimkou ustanovení o jednorázovém mimořádném odškodnění a o jednorázovém odškodnění pozůstalých.

§ 125

(1) Jestliže Bezpečnostní informační služba poškozenému příslušníkovi nahradila škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo poškozenému příslušníkovi za takovou škodu odpovídá podle občanského zákoníku, a to v rozsahu odpovídajícím míře této odpovědnosti vůči poškozenému příslušníkovi, pokud nebylo předem dohodnuto jinak.

(2) Jde-li o náhradu škody při nemocech z povolání, má Bezpečnostní informační služba, která škodu uhradila, nárok na náhradu vůči všem organizacím, u nichž postižený příslušník pracoval nebo konal službu za podmínky, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu odpovídajícím době, po kterou pracoval nebo konal službu u těchto organizací za uvedených podmínek.

HLAVA OSMÁ

NÁROKY SOUVISEJÍCÍ SE SKONČENÍM SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 126

Odchodné

(1) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil uvolněním nebo propuštěním podle § 50 odst. 1 písm. a) až c) a odst. 2 písm. a), náleží odchodné, pokud jeho služební poměr trval alespoň šest let.

(2) Základní výše odchodného činí částku posledního hrubého měsíčního platu; za každý další ukonče-

ný rok služebního poměru se odchodné zvyšuje o jednu polovinu hrubého měsíčního platu až do výše jeho devítinásobku.

(3) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil propuštěním podle § 50 odst. 1 písm. c), se odchodné vypočtené podle odstavce 2 snižuje o dvě třetiny; výše tohoto odchodného však činí nejméně částku odpovídající poslednímu hrubému měsíčnímu platu.

(4) Příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru podle tohoto zákona bezprostředně přijat do služebního poměru podle jiného zákona, odchodné nenáleží, jestliže mu tento jiný zákon nárok zachová.

§ 127

Platové vyrovnání

(1) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil propuštěním podle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a), náleží platové vyrovnání, jestliže nemá nárok na starobní, invalidní, částečný invalidní důchod nebo na důchod za výsluhu let podle předpisů o sociálním zabezpečení nebo na příspěvek za službu.

(2) Platové vyrovnání do výše posledního čistého měsíčního platu se poskytuje od zahájení výdělečné činnosti nebo od počátku poskytování příspěvku před nástupem do zaměstnání do uplynutí tří měsíců od skončení služebního poměru.

§ 128

Povinnosti příjemce platového vyrovnání

Příjemce platového vyrovnání je povinen plátcí platového vyrovnání oznámit do osmi dnů změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na platové vyrovnání a jeho výplaty. Byl-li příjemce platového vyrovnání vyzván, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro výplatu platového vyrovnání, je povinen výzvě vyhovět. Neučiní-li tak v určené době, může mu být výplata platového vyrovnání zastavena, jen jestliže byl ve výzvě upozorněn na tyto následky.

Příspěvek za službu

§ 129

(1) Příspěvek za službu (dále jen „příspěvek“) náleží za podmínek dále uvedených příslušníkovi, jehož služební poměr skončil uvolněním nebo propuštěním z některého z důvodů uvedených v § 50 odst. 1 písm. a) až c) a v odst. 2 písm. a).

(2) Příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru tohoto zákona bezprostředně přijat do služebního poměru podle jiného zákona, příspěvek nenáleží.

(3) Při opětovném přijetí příjemce příspěvku podle tohoto zákona do služebního poměru, z něhož vzniká nárok na příspěvek, zaniká dosavadní nárok na příspěvek dnem, který předchází dni opětovného přijetí do služebního poměru.

(4) Příspěvek nenáleží po dosažení věku 60 let.

§ 130

(1) Příspěvek náleží, jestliže příslušník konal službu nejméně po dobu 10 let, anebo po dobu kratší a dosáhl věku 50 let.

(2) Základní výměra příspěvku činí 20 % hrubého platu a zvyšuje se za každý další ukončený rok služby o 1 % hrubého platu.

(3) Příspěvek se vyměřuje z posledního hrubého měsíčního platu příslušníka před skončením služebního poměru nebo, jestliže je to pro něj výhodnější, z jeho průměrného hrubého měsíčního platu za posledních pět kalendářních roků před skončením služebního poměru.

(4) Příspěvek podle předchozích odstavců však nesmí přesáhnout nejvyšší výměru starobního důchodu stanovenou ke dni vzniku nároku na důchod zvláštním předpisem.¹⁹⁾

§ 131

(1) Při souběhu nároku na příspěvek s nárokem na příspěvek za službu podle jiných předpisů²⁰⁾ náleží vyšší příspěvek.

(2) Při souběhu nároku na příspěvek a na starobní, invalidní, částečný invalidní důchod nebo důchod za výsluhu let podle předpisů o sociálním zabezpečení náleží oprávněnému podle jeho volby buď příspěvek, nebo důchod.

§ 132

(1) Příspěvek se zvyšuje ve stejných termínech a stejným způsobem jako částečný invalidní důchod ze sociálního zabezpečení.

(2) Po dobu pobytu příjemce příspěvku v cizině, po dobu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody se příspěvek vyplácí za podmínek stanovených pro výplatu důchodu ze sociálního zabezpečení.²¹⁾

§ 133

Povinnosti příjemce příspěvku

Příjemce příspěvku je povinen plátcí příspěvku oznámit do osmi dnů změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na příspěvek a jeho výplatu, zejména přijetí do služebního poměru podle jiného zákona a nárok na výplatu důchodu uvedeného v § 132 odst. 2.

¹⁹⁾ § 24 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 33 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).

²¹⁾ § 100 a 103 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 49 zákona č. 100/1988 Sb.

§ 134

Úmrtné

(1) Skončí-li služební poměr úmrtím příslušníka, náleží pozůstalým úmrtné.

(2) Pro účely tohoto zákona se za pozůstalé považují manžel, manželka, nezaopatřené děti²²⁾ a rodiče nebo další osoby, pokud byly na zemřelého odkázány výživou.

(3) Výše úmrtného činí trojnásobek posledního hrubého měsíčního platu zemřelého příslušníka.

§ 135

Ředitel stanoví podrobnou úpravu nároků souvisejících se skončením služebního poměru.

HLAVA DEVÁTÁ

USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 136

Účastníci řízení

Účastníky řízení ve věcech služebního poměru jsou Bezpečnostní informační služba a příslušník nebo pozůstalý po příslušníkovi.

§ 137

Podání

(1) Podání lze učinit písemně nebo ústně do protokolu u služebního orgánu, který je oprávněn ve věci rozhodnout.

(2) Podání se posuzuje podle jeho obsahu. Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje.

(3) Na žádost účastníka řízení musí být přijetí podání potvrzeno.

§ 138

Rozhodnutí

(1) Služební orgán vydává rozhodnutí písemně. Rozhodnutí musí být v souladu s právními předpisy, vycházet ze skutečného stavu věci a obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. V rozhodnutí

se uvede též, který služební orgán rozhodnutí vydal, datum vydání rozhodnutí a označení příslušníka. Rozhodnutí musí být podepsáno s uvedením hodnosti, jména, příjmení a funkce služebního orgánu a doručeno účastníkovi. Nedodržení písemné formy rozhodnutí je spojeno se sankcí neplatnosti pouze v případech, kdy to tento zákon přímo stanoví.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutí ve věci s uvedením ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, a rozhodnutí o nákladech řízení. Pokud se v rozhodnutí ukládá povinnost k plnění, stanoví pro ni služební orgán lhůtu.

(3) V odůvodnění rozhodnutí služební orgán uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na jejichž základě rozhodoval.

(4) Poučení o odvolání obsahuje údaje, zda je rozhodnutí konečné nebo zda se lze proti němu odvolat, v jaké lhůtě a ke kterému služebnímu orgánu.

(5) Chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí služební orgán i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníky řízení.

(6) Rozhodnutí služebního orgánu, které bylo doručeno a proti němuž již nelze podat odvolání, je v právní moci.

(7) Rozhodnutí je vykonatelné, jestliže je v právní moci nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek. Rozhodnutí vykoná služební orgán; rozhodnutí ve vztahu k účastníku řízení, který není ve služebním poměru podle tohoto zákona, vykoná soud na návrh služebního orgánu.

§ 139

Zahájení řízení

(1) Řízení se zahajuje na návrh účastníka řízení nebo z podnětu služebního orgánu.

(2) Řízení je zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo služebnímu orgánu oprávněnému ve věci rozhodnout. Pokud se řízení zahajuje z podnětu služebního orgánu, je řízení zahájeno dnem, kdy tento orgán učinil vůči účastníku řízení první úkon.

(3) O zahájení řízení uvědomí služební orgán všechny účastníky řízení.

§ 140

Postoupení

Není-li služební orgán oprávněn o věci rozhodnout, je povinen podání neprodleně postoupit příslušnému služebnímu orgánu a uvědomit o tom účastníky řízení.

§ 141

Práva a povinnosti účastníků řízení

(1) Účastníci řízení jsou povinni postupovat tak, aby svým jednáním neztěžovali řízení a nezpůsobili jeho průtahy.

(2) Účastníci řízení mají právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolů o hlasování, a pořizovat si z nich výpisy.

(3) Služební orgán může povolit nahlédnout do spisů i jiným osobám, pokud prokáží odůvodněnost svého požadavku.

(4) Služební orgán je povinen učinit opatření, aby nahlédnutím do spisů nebylo porušeno státní nebo služební tajemství.

§ 142

Dožádání

Jestliže služební orgán nemůže provést úkon sám nebo jestliže je to účelné z jiných důvodů, může o jeho provedení požádat jiný služební orgán; dožádaný služební orgán provede tento úkon bez zbytečného odkladu.

§ 143

Dokazování

(1) K dokazování je možné použít všech prostředků, jimiž lze zjistit a objasnit skutečný stav věci a které jsou v souladu s právními předpisy.

(2) Důkazem je vše, co může přispět ke zjištění skutečného stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření osob včetně účastníků řízení, odborné posudky, zprávy, vyjádření a potvrzení orgánů a organizací, listiny, věci a ohledání.

(3) Účastník řízení je oprávněn navrhopvat na podporu svých tvrzení důkazy.

(4) Služební orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

§ 144

Náklady řízení

(1) Náklady řízení, které vznikly služebnímu orgánu, včetně nákladů spojených s činností poradních komisí, hradí tento orgán. Náklady, které v řízení vznikly druhému účastníkovi řízení, nese tento účastník.

(2) Služební orgán nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit do tří dnů po jeho vzniku, jinak zaniká.

(3) Náklady spojené s předložením listiny nebo s ohledáním, které vznikly tomu, kdo není účastníkem řízení, hradí služební orgán.

(4) Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními předpisy.²³⁾

Oddíl druhý

Přezkoumání rozhodnutí

§ 145

Odvolací řízení

(1) Proti rozhodnutí služebního orgánu může účastník řízení podat odvolání do 15 dnů, a jde-li o odvolání proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo o zrušení služebního poměru ve zkušební době, do sedmi dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání může příslušník podat též proti služebnímu hodnocení, potvrzení o služebním poměru a služebnímu posudku ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy byl s jejich obsahem seznámen. Odvolání se podává u služebního orgánu, který rozhodnutí vydal.

(2) Pokud účastník řízení v důsledku nesprávného poučení nebo proto, že nebyl poučen vůbec, podal odvolání po uplynutí tímto zákonem stanovené lhůty nebo u nepříslušného služebního orgánu, platí, že je podal včas a u příslušného služebního orgánu, jestliže tak učinil nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

(3) Služební orgán příslušný k rozhodnutí o odvolání (dále jen „odvolací orgán“) může prominout zmeškání lhůty, jestliže k němu došlo ze závažných důvodů a účastník řízení o to požádá do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání, a zároveň podá odvolání.

(4) Podání odvolání nemá odkladný účinek s výjimkou odvolání proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo o náhradě škody a proti služebnímu hodnocení, jímž byl příslušník hodnocen jako nevyhovující.

(5) Služební orgán, který napadané rozhodnutí vydal, může odvolání sám vyhovět; neučiní-li tak, je povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 15 dnů od podání odvolání, předložit odvolání odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

(6) Proti rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat.

§ 146

Odvolací orgán

(1) Odvolacím orgánem je služební orgán nejbližší nadřízený služebnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal; o odvolání proti rozhodnutí ředitele rozhoduje ředitel.

(2) Odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne podání odvolání, a to po předchozím projednání v poradní komisi (§ 147).

§ 147

Poradní komise

(1) Odvolací orgány zřizují k projednání odvolání poradní komise. Poradní komise se skládá z předsedy, jeho zástupce a z dalších nejméně sedmi členů. Odvolání projednává poradní komise ve tříčlenných senátech. Složení senátu určí předseda příslušné komise.

(2) Z účasti na jednání v senátu je vyloučen člen poradní komise, u něhož s ohledem na jeho vztah k projednávané věci nebo k účastníkovi lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti. O tom, zda je člen poradní komise z jednání v senátu vyloučen, rozhoduje její předseda.

§ 148

Obnova řízení

(1) Jestliže se dodatečně zjistily mimořádně závažné okolnosti, které účastník řízení bez své viny v řízení nemohl uplatnit a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch, může služební orgán na jeho návrh změnit nebo zrušit své pravomocné rozhodnutí.

(2) Návrh na zrušení rozhodnutí podle odstavce 1 může účastník řízení podat pouze do tří měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o okolnostech odůvodňujících navrhovanou změnu, nejpozději však do tří let od nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Podle odstavce 1 nelze postupovat v případech, kdy je pravomocné rozhodnutí oprávněn přezkoumat soud.

§ 149

Přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení

(1) Zjistí-li se dodatečně, že pravomocné rozhod-

²³⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Vyhláška ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

nutí je v rozporu s právními předpisy, musí je ředitel zrušit.

(2) Pravomocné rozhodnutí lze zrušit do tří let od nabytí právní moci.

(3) Podle odstavce 1 nelze postupovat v případech, kdy je pravomocné rozhodnutí oprávněn přezkoumat soud.

§ 150

Přezkoumání rozhodnutí soudy

(1) Proti rozhodnutí ředitele může podat příslušník návrh na přezkoumání u soudu o

- a) propuštění ze služebního poměru podle § 50 odst. 1 písm. c) nebo d),
- b) náhradě škody, přesahuje-li požadovaná částka 5000 Kčs,
- c) uložení kázeňského trestu.

(2) Návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem podle předchozího odstavce je možno podat až po vyčerpání opravného prostředku podle § 145, a to v době 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Požádá-li příslušník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem podle odstavce 1 písm. b) a c), o odložení výkonu rozhodnutí, služební orgán jeho žádosti vyhová.

(4) Při přezkoumání rozhodnutí služebních orgánů soudem se postupuje podle zvláštního předpisu.²⁴⁾

§ 151

Řízení po skončení služebního poměru

V řízení o věcech služebního poměru se postupuje podle tohoto zákona i v případě, kdy služební poměr příslušníka skončil.

ČÁST TŘETÍ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

HLAVA PRVNÍ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 152

Promlčení, zánik práv a nároků

(1) Nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve lhůtě v tomto zákoně stanovené. K promlčení se přihlídně, jen jestliže se ten, vůči němuž se nárok uplatňuje, promlčení dovolá; v takovém případě nelze promlčený nárok tomu, kdo jej uplatňuje, přiznat.

(2) Nárok na náhradu za ztrátu na platu z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání nebo jiné škody na zdraví, nárok na náhradu nákladů na výživu pozůstalých a na příspěvek za službu se nepromlčuje; nároky na jednotlivá plnění z nich vyplývající se však promlčují ve lhůtách stanovených v § 154 odst. 2 a 3.

(3) Jestliže příslušník uplatní svůj nárok a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta po dobu řízení neběží. Totéž platí i o nároku, který byl pravomocně přiznán a pro který se vede řízení o výkon rozhodnutí.

(4) Nárok uplatňuje příslušník podáním u služebního orgánu, služební orgán rozhodnutím.

(5) K zániku práva proto, že nebylo ve stanovené lhůtě uplatněno, dochází jen v případech uvedených v § 50 odst. 3, § 66, § 121 odst. 3 a § 144 odst. 2; k zániku práva se přihlídně, i když to není v řízení namítáno.

Promlčecí lhůty

§ 153

(1) Promlčecí lhůta počíná běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé.

(2) Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí lhůta jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

§ 154

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, činí lhůta k uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru tři roky.

(2) Jde-li o opětuující se plnění, činí lhůta k uplatnění nároku na jednotlivá plnění tři roky od jejich splatnosti.

(3) Lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody činí dva roky; počne běžet ode dne, kdy se poškozený dozví o tom, že škoda vznikla, a o tom, kdo za ni odpovídá. Nárok na náhradu škody se však promlčí, nebyl-li uplatněn ve lhůtě tří let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, ve lhůtě 10 let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

§ 155

(1) Byl-li nárok přiznán pravomocným rozhodnutím, promlčuje se za 10 let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno.

²⁴⁾ § 244 a násl. občanského soudního řádu.

(2) Byl-li nárok tím, kdo je povinen plnit, písemně uznán co do důvodu i výše, promlčuje se za 10 let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí lhůta od uplynutí této lhůty.

(3) Nárok zajištěný omezením převodu nemovitosti se promlčuje za 10 let.

(4) Promlčecí lhůta uvedená v předchozích odstavcích platí i pro jednotlivé splátky, na něž bylo plnění v rozhodnutí nebo v uznání práva rozloženo; promlčecí lhůta u jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet desetiletá promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

(5) Úroky a opěťující se plnění pravomocně přiznaná nebo písemně uznaná, jejichž splatnost nastala po právní moci rozhodnutí nebo po uznání, se promlčují za tři roky ode dne jejich splatnosti.

§ 156

Zvláštní podmínky pro výkon služby osamělých příslušníků

Ustanovení § 94, 96 a 97 se vztahují také na osamělé příslušníky trvale pečující alespoň o jedno dítě.

§ 157

Použití ustanovení zákoníku práce

Na služební poměr příslušníků se použije přiměřeně těchto ustanovení zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů: § 10, § 11 odst. 1, § 12, § 14 až 17, § 94, § 110a, § 143 odst. 6, § 157 až 161, § 241 až 244, § 245 odst. 1 až 3, § 246 až 260, § 265 až 266a, § 273 a § 274 odst. 1.

HLAVA DRUHÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ A ÚČINNOST

§ 158

Je-li do služebního poměru podle tohoto zákona přijat občan, který byl příslušníkem federálního minis-

terstva vnitra služebně zařazeným v Úřadu pro ochranu ústavy a demokracie nebo Federální informační službě, nebo příslušníkem Federální bezpečnostní informační služby, započítává se délka služby v těchto služebních poměrech, jakož i nároky s tím související, jako kdyby tuto službu konal ve služebním poměru podle tohoto zákona.

§ 159

(1) Bezpečnostní informační služba ve věcech zabezpečení své činnosti a péče o své příslušníky je oprávněna k výkonu státní správy v těch odvětvích činnosti, které stanoví zvláštní předpisy.

(2) Bezpečnostní informační služba provádí výcvik a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů služebních vozidel Bezpečnostní informační služby,²⁵⁾ ve zde evidenci služebních vozidel Bezpečnostní informační služby a schvaluje jejich technickou způsobilost.

(3) Pokud jsou ve zvláštních předpisech¹⁷⁾²⁶⁾ ministerstvo vnitra nebo ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky nebo České republiky oprávněni k jejich uplatňování ve vztahu k příslušníkům Sboru národní bezpečnosti nebo příslušníkům Policie České republiky, mají tato oprávnění ve vztahu k příslušníkům Bezpečnostní informační služby nebo ředitel.

(4) Pokud se v obecně závazných právních předpisech mluví o Federální bezpečnostní informační službě, rozumí se tím pro území České republiky Bezpečnostní informační služba České republiky.

§ 160

Bezpečnostní informační služba je státní orgán České republiky, na který podle zákona, jímž se ruší Federální bezpečnostní informační služba, přecházejí práva a povinnosti Federální bezpečnostní informační služby v České republice.

§ 161

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

²⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

²⁶⁾ § 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

528

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 30. října 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Nizozemského království o vnitrozemské plavbě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 21 odst. 1 dnem 1. června 1992.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi
vládou České a Slovenské Federativní Republiky
a
vládou Nizozemského království
o vnitrozemské plavbě

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky

a
vláda Nizozemského království
(dále jen „strany“),

pamětlivý dohody, mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Nizozemského království z 19. listopadu 1975 o hospodářské, průmyslové a technické spolupráci;

vedeny přáním upravit dopravu osob a nákladů v rámci vnitrozemské plavby na vodních cestách obou stran a vnitrozemskou plavbu obou zemí dále rozvíjet, a

ve snaze respektovat též oboustranné zájmy po otevření kanálu Mohan-Dunaj,

dohodly se takto:

Článek 1

1. Ve smyslu této Dohody jsou:

- a) „lodě“: vnitrozemské lodě, které
- jsou úředně zapsány v československém rejstříku vnitrozemských lodí a jimiž může být prováděna doprava osob a/ nebo nákladů,
 - jsou úředně zapsány v nizozemském rejstříku vnitrozemských lodí, pro které bylo vydáno osvědčení o příslušnosti k rýnské plavbě a jimiž může být prováděna doprava osob a/ nebo nákladů;
- b) „plavební podniky“: plavbu provozující podniky nebo podnikatelé

- kteří mají stálé sídlo své firmy nebo své trvalé bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- jejichž lodě jsou úředně zapsány v nizozemském rejstříku vnitrozemských lodí a pro které bylo vydáno osvědčení o příslušnosti k rýnské plavbě;

- c) „příslušné úřady“: ministr dopravy České a Slovenské Federativní Republiky a ministr dopravy a veřejných prací Nizozemského království, pokud si vzájemně nesdělí jiné úřady nebo místa jako příslušná;
- d) „přístavy“: námořní a vnitrozemské přístavy, místa nakládky a vykládky, úředně povolená překladiště a místa, kde cestující v rámci osobní lodní dopravy nastupují a vystupují.

2. Ve smyslu této Dohody je:

- a) „tranzitní přeprava“: přeprava, při níž se na lodích jedné strany přepravují osoby a/ nebo náklady přes výsostné území druhé strany, aniž jsou tyto osoby, resp. náklady, na loď přijímány a aniž loď opouštějí;
- b) „vzájemná přeprava“: přeprava mezi přístavy obou stran loděmi obou stran, při níž na lodě nastupují a z lodí vystupují osoby a/ nebo je na ně nakládán nebo z nich vykládán náklad;

- c) „přeprava třetí stranou“: přeprava mezi přístavy obou stran uskutečňována loděmi třetího státu, přičemž na lodě nastupují a z lodí vystupují osoby a/ nebo je na ně nakládán, resp. z nich vykládán náklad;
- d) „přeprava přes třetí zemi“: přeprava na lodích jedné strany mezi přístavy druhé strany a třetího státu, přičemž na lodě nastupují a z nich vystupují osoby a/ nebo je na ně nakládán resp. z nich vykládán náklad;
- e) „kabotáž“: přeprava mezi dvěma přístavy druhé strany, přičemž na lodě nastupují a z lodí vystupují osoby a/ nebo je na ně nakládán resp. z nich vykládán náklad; přeprava je na území druhé strany započata a ukončena.

Článek 2

Lodě jedné strany mohou v souvislosti s přepravami podle ustanovení čl. 3 až 7 plout po vnitrozemských vodních cestách druhé strany, jakož i používat přístavy a úředně povolená překladiště a úvaziště. To platí přiměřeně též pro přepravu plovoucích zařízení a plovoucích těles, jakož i pro převážení novostaveb lodí.

Článek 3

Lodě jedné strany mohou přepravovat osoby a náklady v tranzitní dopravě přes výsostné území druhé strany.

Článek 4

1. Lodě obou stran mohou přepravovat osoby a náklady ve vzájemné přepravě mezi přístavy obou stran.

2. Ve vzájemné přepravě se plavební podniky obou stran budou podílet na objemu přeprav bez stanovení podílů.

3. Na žádost příslušných úřadů jedné strany se na návrh Smíšeného výboru dohodnou hospodářsky výhodné směrné ceny pro přepravní výkony a případné vedlejší podmínky ve vzájemné přepravě.

Článek 5

Přeprava třetí stranou je přípustná pouze v těch případech, na kterých se dohodnou příslušné úřady na návrh Smíšeného výboru.

Článek 6

Přeprava přes třetí zemi je přípustná pouze v těch případech, na kterých se dohodnou příslušné úřady na návrh Smíšeného výboru.

Článek 7

Kabotáž je povolena pouze na základě zvláštního povolení příslušných úřadů.

Článek 8

Plavba se řídí právními předpisy té strany, po jejíchž vnitrozemských vodních cestách se uskutečňuje.

K tomu se obě strany dohodly:

- Pokud doklady a osvědčení vztahující se na loď, její posádku, vedení lodi a náklad, vydané na území jedné strany, odpovídají předpisům platným na území druhé strany, budou vzájemně uznávány.
- Lodě mohou přepravovat nebezpečné náklady pouze tehdy, mají-li pro to platné osvědčení předepsané pro danou vodní cestu.

Článek 9

Obě strany budou nakládat stejně s loděmi jedné i druhé strany při uplatňování přepravních práv poskytovaných jim podle článků 2 až 7; to platí zejména

- při vybírání plavebních a přístavních poplatků;
- při používání plavebních komor, přístavních zařízení, úvazišť a jiných plavebních zařízení;
- při odbavování příslušnými úřady;
- při zásobování pohonnými hmotami a mazadly.

Článek 10

Obě strany budou nakládat stejně s loděmi jedné i druhé strany, pokud jde o celní odbavování zásob potravin a lodních zásob vezených na palubě. Totéž platí pro pohonné a mazací hmoty určené pro spotřebu nebo potřebu na lodích.

Článek 11

1. Plavební podniky obou stran mohou na výsostném území druhé strany při respektování jejího vnitrostátního práva zřizovat zastoupení a provádět akvizici (samostatné získávání přepravních zakázek pro vodní dopravu), jen pokud je to na základě vzájemnosti na výsostném území druhé strany povoleno.

2. Plavební podniky obou stran mohou ke zvýšení hospodárnosti svého provozu mezi sebou sjednávat ujednání o provozní, technické a komerční spolupráci.

Článek 12

1. Každá strana poskytne plavebním podnikům druhé strany právo, aby své příjmy vzniklé z provádění této Dohody volně převedly na výsostné území své strany ve volně směnitelné měně.

2. Převod se provede na základě úředních směnárenských kursů, a to v obvyklé lhůtě. Jestliže jsou měny obou států volně směnitelné, budou takovéto převody prováděny na podkladě devizových tržních kursů platných pro běžné platby; převody budou podřízeny výlučně devizovým ustanovením platným pro všechny země se srovnatelnými poměry. Za převod peněz budou vybírány pouze bankovní poplatky obvyklé při takovýchto transakcích.

Článek 13

1. Členové posádek lodí obou stran, jakož i osoby cestující na lodích, potřebují k přechodu státních hranic platný cestovní doklad a pokud je to vyžadováno, též povolení k pobytu.

2. Na osobních a nákladních lodích mohou spolu se členy posádky cestovat též jejich manželky a jejich svobodné nezletilé děti, pokud mají dokumenty uvedené v odstavci 1. Děti mladší 15 let mohou být zapsány též do cestovních dokladů jednoho z rodičů.

3. Členové posádek lodí obou stran a osoby uvedené v odstavci 2 musí být zapsány v seznamu posádky.

4. Obě strany si vymění vzory dokumentů uvedených v odstavci 1.

Článek 14

V případě havárie, úrazu, těžké nemoci osoby na palubě nebo z jiných důvodů, jako je pohyb ledových ker, které znemožňují pokračování v plavbě nebo plavbu zpět domů, vytvoří příslušné úřady možnost, aby byla lodím a osobám zúčastněným na takovéto příhodě poskytnuta potřebná pomoc včetně lékařských služeb pro všechny osoby na lodích druhé strany, které jsou takovýmito událostmi postiženy.

Článek 15

1. K plnění a dohledu na provádění této Dohody se zřizuje Smíšený výbor. Do Smíšeného výboru jmenují příslušné úřady tři členy. K jednáním Smíšeného výboru mohou být přizváni experti. Smíšený výbor si stanoví jednací řád. Smíšenému výboru předsedá vždy střídavě zástupce příslušného úřadu.

2. Smíšený výbor má za úkol zejména:

- a) statisticky podchytit provoz lodí obou stran, které dopravují osoby a/ nebo náklady;
- b) předkládat příslušným úřadům návrhy na stanovení směrných cen pro přepravní výkony a případných vedlejších podmínek ve vzájemné přepravě (článek 4, odst. 3);

c) předkládat příslušným úřadům návrhy na ujednání o přepravě třetí stranou (článek 5) a o přepravě přes třetí zemi (článek 6).

3. Příslušné úřady si vzájemně potvrdí souhlas s návrhy Smíšeného výboru do dvou týdnů po zasedání Smíšeného výboru.

4. Nemůže-li být ve Smíšeném výboru dosaženo dohody, sejdou se na návrh jedné strany zástupci příslušných úřadů v průběhu čtyř týdnů ke konzultacím.

5. Smíšený výbor má dále za úkol předkládat příslušným úřadům návrhy na přizpůsobení této Dohody vývoji vnitrozemské plavby a na řešení všech otázek, které vyplynou z aplikace této Dohody.

Článek 16

Příslušné úřady budou Smíšenému výboru na jeho žádost předávat podklady, které potřebuje k plnění svých úkolů podle článku 15 odst. 2.

Článek 17

Sportovní a rekreační pravidla jedné strany mohou používat vnitrozemských vodních cest druhé strany při respektování tam platného práva.

Článek 18

Názorové rozdíly týkající se výkladu nebo provádění této Dohody se budou řešit cestou přímých jednání mezi příslušnými úřady. Pokud nebude možno dospět k dohodě, urovnají se názorové rozdíly diplomatickou cestou.

Článek 19

Ustanovení této Dohody platí pro Nizozemské království pouze na výsostném území Říše v Evropě.

Článek 20

Výsostná práva a povinnosti obou stran vyplývající z existujících multilaterálních a bilaterálních smluv zůstávají nedotčena.

Článek 21

1. Tato Dohoda vstoupí v platnost první den druhého měsíce po dni, kdy si obě strany vzájemně písemně diplomatickou cestou sdělí, že byly splněny potřebné vnitrostátní předpoklady pro vstup Dohody v platnost.

2. Tato Dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

3. Tato Dohoda může být kteroukoli stranou ve lhůtě šesti měsíců písemně diplomatickou cestou vypovězena. V tomto případě pozbývá Dohoda platnost uplynutím této výpovědní lhůty.

Dáno v Praze dne 30. října 1991 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, nizozemském a německém, přičemž všechny texty jsou auten-

tické. V případě rozdílného výkladu je rozhodující německý text.

Za vládu
České a Slovenské Federativní Republiky:
Ing. Jiří **Nezval** v. r.

Za vládu
Nizozemského království:
J. R. H. **May - Weggen** v. r.
H. J. **Heinemann** v. r.

Podpisový protokol

U příležitosti podpisu Dohody mezi vládami České a Slovenské Federativní Republiky a Nizozemského království o vnitrozemské plavbě dohodli se zmocnění zástupci obou smluvních stran na těchto ustanoveních doplňujících dohodu:

Multilaterálními smlouvami uvedenými v článku 20 jsou myšlena zejména Revidovaná akta rýnské plavby z roku 1868 a smlouva EHS z roku 1957, jakož i Bělehradská konvence z roku 1948, vždy v právě platných zněních.

Dáno v Praze dne 30. října 1991 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém, nizozemském a německém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě rozdílného výkladu je rozhodující německý text.

Za vládu
České a Slovenské Federativní Republiky:
Ing. Jiří **Nezval** v. r.

Za vládu
Nizozemského království:
J. R. H. **May - Weggen** v. r.
H. J. **Heinemann** v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. V/20 100/1992** ze dne 15. července 1992, **kterým se stanoví účtová osnova a postupy účtování pro podnikatele.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. 1. 1993. Uveřejňuje se v publikaci Účtová osnova a postupy účtování, kterou federální ministerstvo financí vydalo v BILANCI, účelové organizaci Svazu účetních České republiky a Svazu účetních a auditorů Slovenské republiky.

Do opatření lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, Vinohradská 49, 120 74 Praha 2.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (**první záloha činila Kčs 540,-, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,-**) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.